

DANSK UNIMA

NYHEDSBREV

OKTOBER 2004

ISSN NR.: 1396 3406

	INDHOLD:
2	UNIMA-info
3	Rikke Roesen: Kommentar Jette Lund: Rapport fra en skoleafslutning
5	Charlotte Bisted Olsen: Teatret Rod til Baltic Sea Festival
6	Katrine Karlsen: Fra en skuespillerindes dagbog
8	Ida Maria Tjalve: Lidt mere om London School of Puppetry
9	Beccy Smith: Anmeldelse af "Ballerina-Ball-Passing"
10	Irene Tsykina: Præsentation Irene Tsykina: Animation as an art phenomenon
12	Konferenceudvalget: Opfølgning på konferencen i januar på DPU Edi Majaron: Education of pedagogues and teachers for...
13	Jette Lund: Når man taler om teaterpolitik
14	Jette Lund: Frie Fugle – Program Orientering: Scenerum.org Orientering: Kursusrække i dukke- og animationsteater
15	Lilo Skaarup: En dukkemager læser H. C. Andersen – boganmeldelse Orientering: Dukketeaterfestival i Moldavien søger deltagere Orientering: Bogudgivelse: Learning through animation theatre Orientering: Registrering - dokumentation
16	Morten Grue: Efterladte dukker til syn og salg Ole Bruun Rasmussen: Hej alle interesserede... Referat af Generalforsamling
17	Hans Hartvich-Madsen: Årsberetning for Dansk UNIMA 2003/04
21	Arbejdsprogram for Dansk UNIMA 2004/05 Referat af bestyrelsesmøde, 18. august 2004
23	Repertoire Nyt
28	Medlemsliste

UNION INTERNATIONALE DE LA MARIONNETTE

GRUNDLAGT 1929

MEDLEM AF UNESCO

Dansk Unima

Bemærk: Ny adresse:

c/o Thy Teater
Fyrvej 104
7730 Hanstholm
Tlf.: 97 96 01 00 · Fax: 97 96 01 02
thy@thyteater.dk

Medlem af Dansk Unima

Medlem bliver du ved at kontakte os på ovenstående adresse.
Medlemsskabet løber fra januar til december.
Melder du dig ind midt i året modtager du de nyhedsbreve, der er udsendt i løbet af året.

Kontingent

Kontingentet er p.t.:
400 kr. for teatre og institutioner
200 kr. for enkelt-medlemmer – dog:
100 kr. for studerende.

Dansk Unimas bestyrelse:

Formand, Internationalt Rådsmedlem:

Hans Hartvich-Madsen

Thy Teater
Fyrvej 104
7730 Hanstholm
Tlf.: 97 96 01 00 · Fax: 97 96 01 02
thy@thyteater.dk

Internationalt Rådsmedlem:

Ida Hamre

Biskop Monradsvej 29
2830 Virum
Tlf.: 45 85 42 99 · Fax: 45 85 42 99
ida.hamre@mail.dk
www.fagforfatter.dk

Internationalt rådsmedlem:

Lilo Skaarup

Strandgade 26, 3.
1401 København K
Tlf.: 32 54 11 91
E mail: liloskaarup@post.tele.dk

Janne Kjærsgaard

Heksen/Børne- og dukketeaterværksted
Hillerødgade 85 st. h.
2200 København N
Tlf.: 23 29 29 94
Mobil: 23 29 29 94
heks5@yahoo.dk
www.heksenshule.dk

Sven E. Kristensen

Mediet og Masken
Nordbanegade 26, 1.v.
2200 København N
Tlf. 22 35 16 16
medietogmasken@mail.dk

Peter Jankovic

Teatret Lampe
Nørrebrogade 5c, 2.
2200 København N
Tlf. 35 36 19 47 · Fax: 35 36 10 04
mail@teatret-lampe.dk

Charlotte Bisted Olsen

Taastrupgårdsvej 213, 3.h.
2630 Taastrup
Tlf.: 20 89 03 87
olsencb@yahoo.dk

Suppleant, kasserer, WEB Master:

Sune Aske Jørgensen

Thorsagervej 42
3230 Græsted
Tlf.: 48 31 91 17
Mobil: 22 33 39 11
saj@unima.dk

Suppleant:

Hanne Kusk

Lerpyttervej 43
7700 Thisted
Tlf.: 97 98 53 36
hanne.kusk@viborgsem.dk

Suppleant:

Kim Westi

Svanen – Dansk-Tjekkisk Dukketeater
Vesterbro 44, 2.h.
5000 Odense C
Tlf. og fax: 65 91 00 46
Mobil: 40 45 00 46
E-mail: svanendk@hotmail.com

Næste nyhedsbrev!

planlægges udsendt **ultimo januar 2005**.
Deadline for indsendelse af materiale hertil er:
10. januar!

Oplysninger, der ønskes medtaget under
Repertoire Nyt tilsendes os på mail eller diskette.
Kontakt os for at få tilsendt skema!

Kommentar

Et spørgsmål om nødvendighed.

Hvad vil vi med Dansk UNIMA? Har Nyhedsbrevet en funktion? Og hvorfor i alverden skal formanden evig og altid indlede det med en klumme?

Ja, hvorfor overhovedet beskæftige sig med animationsteater, når der går arbejdsløse skuespillere omkring?

Som nyuddannet B&U-dramatiker (jvf. januar-nummeret) med en dukkemageruddannelse i baglommen og skrivebord et så yderligt sted som Ringkøbing, må jeg undre mig over det kollektive mindreværdskompleks.

Dansk UNIMA er min kantine, dét sted hvor jeg møder kolleger; Nyhedsbrevet er min opslagstavle. Så enkelt er det.

Medlemskabet, konkretiseret i Nyhedsbrevet, er en kollegial håndsrækning på den famlende, herligt overrumplende og til tider ensomme vandring, som et kunstnerisk virke ofte er.

Derudover er det et simpelt spørgsmål om ajourføring, kontakter, oplysning og synliggørelse. Ikke mindst i en tid som denne, hvor meget synes usikkert med nedlæggelser og reformer, som bestemt også gør mig nervøs.

Men er der nok så meget krise hos producenterne, så er der stadig opmuntring at hente hos publikum. Det fik jeg til min store glæde - ikke overraskelse - bekræftet forleden, da jeg med kyshånd modtog en opfordring til at fortælle om min uddannelse og beskæftigelse i min bonussøns 4. klasse.

På 45 minutter fik de gennemgået dansk børneteaterhistorie, mit eget uddannelsesforløb og nogle af de vigtigste principper indenfor animations-teatret.

Hvor mange voksne straks var blevet tomme i blikket, var ungerne PÅ. Fuldstændigt.

Ud fra min medbragte avis, en lighter og et stearinlys, kunne de straks digte med på tingenes indbyrdes forhold og forestille sig deres frygt og forhåbninger. Og da vi nåede frem til højdepunktet, nemlig at få lov at bevæge en "avismand", stod hele klassen i kø, så læreren og jeg hurtigt enedes om at gennemføre øvelsen fulde fem gange, så alle fik lov. Bagefter tog en af drengene oven i købet med hjem for at se på marionetdukker...

Og midt i glæden og forundringen over dette fantastiske værktøj, som animationsteatret er, dukkede noget op i erindringen. En lille, oftest beskidt dreng, som klemte livet ud af kæledyr med de bare næver og efterlod fækallier under trappen. Svær at tale med og umulig at fastholde. Indtil jeg helt tilfældigt, 9-10 år gammel, opdagede, at jeg kunne kommunikere med denne lille knægt ved at trække en gammel strømpe med pålmede øjne over hånden. Strømpen blev hans ven. En ven, som han ofte kom og spurgte efter. Pludselig rolig og sød. At bruge dukker er afgjort mere end bare at kunne gøre noget, som er besværligt med en "rigtig" skuespiller. Det er ikke at springe over, hvor gærdet er lavest. Eller spare lønningskroner. Det er hårdt arbejde. Men det er også et vidunderligt middel til at få børn i tale og til at udtrykke følelser og tanker, som det er svært at finde ord for. Også hos voksne!

Og nej, Nyhedsbrevet er ikke overflødig, ligesom formandens klumme ikke er det. Det er min

fornemmelse, at initiativerne altid vil pible frem af sprækkerne helt af sig selv, uden for foreningsregi og formaliteter. Som f.eks. det efter min mening fremragende projekt "Frie Fugle", der senest er tikket ind i vores mailboks. Foreningen og Nyhedsbrevets funktion må være at samle op på alle disse vilde, uhåndterlige initiativer, så vi alle informeres og inspireres.

Det er dét, jeg forstår ved en god kantine!

Rikke Roesen

www.dramatiker.dk/rikkeroesen

Rapport fra en skoleafslutning

24. maj 2004

Akademi for Figurteater hedder nu Akademi for Scenekunst.

Det er et godt bytte, hvis den scenekunst, som blandt meget andet også kaldes "figurteater", dermed betragtes som en integreret del af scenekunsten i al almindelighed.

Det er et dårligt bytte, hvis begrebet "scenekunst" dermed forbeholdes et klassisk teaterbegreb, som afgrænser sig overfor det teater, som arbejder med andre parametre - som f.eks. figurteatret.

Som jeg har forstået det, har Akademiet imidlertid ingen planer om at udgrænse nogen teaterform.

Man ønsker at være åben, og "vil ikke optage elever, som ikke har evner for objektarbejde, lige så lidt som man vil optage elever uden rytmesans" (citater Torunn Kjølner).

Så vidt skulle alt være godt. Der er ifølge studieplanen heller intet som umiddelbart forhindrer en undervisning i dukkespil - hvordan man så vælger at definere det eller betegne det.

Når man alligevel oplever, at skolen afgrænser sig overfor dukkespillet, er det formentlig fordi man - som iøvrigt også School of Stage Arts i Vordingborg - ikke beskæftiger sig med begrebet "animation", men derimod arbejder med begrebet "rum", med "medier", og med begrebet "objektarbejde".

Man gør sig tilsyneladende ikke klart, hvad forskellen er på en "rekvisit" på den ene side, og på den anden side et "scenisk objekt" - eller "et spillemateriale" - eller "en dukke". Også rummet eller en projektion på en skærm er i den forstand et "scenisk objekt", som man som spiller kan forholde sig til på flere måder.

Set i sammenhæng med akademiets udtalte ønske om at arbejde med rum og med nye medier, er der tilsyneladende ingen forståelse for, at såvel rummet (det "site-specifikke") som arbejdet med de nye medier i bund og grund har samme psykologiske kilde og forudsætning som arbejdet med dukken, og at dukken derfor er en god formidler af disse sammenhænge.

Idet man gør sit (efter min opfattelse) begrænsede syn på arbejde med rum, nye medier og "objektarbejde" til norm, afskærer man de studerende fra udtryksmidler, som man beundrer, når man træffer på dem, men ikke er i stand til at formidle.

Det er ikke nemt at sætte ord på, og det er ikke nemt som spiller at "gøre" - men det er her, det moderne visuelle teater - sådan som jeg ser det - reelt begynder.

Med denne kritik vil jeg bestemt ikke påstå, at de kloge mennesker i Fredrikstad eller i Vordingborg ikke kan se forskel på at arbejde med rekvisitter og objekter, for selvfølgelig kan de det, men det står mig efterhånden klart, at de ikke har et værktøj - en didaktisk metode - til at formidle denne forskel. Dette værktøj er så - efter min opfattelse - dukken og dukkespillet.

Også selv om man måske betragter dukkespil som "djævelens værk", så må man jo kende djævelen for at kunne finde ham og jage ham ud.

Det betyder absolut heller ikke, at uddannelserne i Vordingborg eller Fredrikstad er dårlige - det er gode uddannelser, som man roligt kan anbefale til unge mennesker med interesse for moderne teaterformer. På School of Stage Arts har man aldrig bevidst beskæftiget sig med dukker. Men det har man i Fredrikstad, og derfor efterlades jeg med en trist fornemmelse af, at man på Akademi for Scenekunst har kastet barnet ud med badevandet.

Den - tilsyneladende - manglende forståelse af den kvalitative forskel på skuespillerens arbejde med krop og stemme og skuespillerens arbejde med objekter, rum og billedmedier, bevirker så - for mig at se - at f.eks. scenografi - på hel traditionel vis - kommer til at virke som noget sekundært i forhold til skuespillerens krop og stemme - og ikke mindst til den dramatiske tekst - istedet for at ses som et selvstændigt og ligeberettiget udtryksmiddel.

Derved risikerer man at forråde netop det visuelle teater, som man bekender sig til: Det scenografiske udtryk bliver en effekt, ikke et indhold.

Akademi for Scenekunst's fem afgangsforestillinger fra 2004 og udstillingerne fra de tre scenografer bekræfter for mig at se - på godt og ondt - denne påstand.

De viser også en modsætning mellem det, at Akademiet på den ene side har et behov for at uddanne scenografer til det mere etablerede teater og dermed fastholde et mere traditionelt scenografi-begreb, mens man på den anden side ønsker at uddanne scenekunstnere, som selv kan beherske både rum, sceniske objekter, lys, lyd og de mange nye medier - og dermed også scenografien.

Om forestillingerne:

Jeg vil derfor ikke forholde mig til de nyuddannede scenografers arbejde - ingen af dem har deltaget i afgangsforestillingerne - men alene referere til de fem afgangsforestillinger for ialt 6 unge scenekunstnere: 4 "selvstændige arbejder" og en fælles, instruktørstyret forestilling.

Jeg har så ikke "ledt efter" noget dukke-, figur-, animations- eller objektteater, men derimod søgt den anderledes brug af rum og medier og af spillet mellem subjekt og objekt, som - sådan som jeg ser det - altså har sine rødder i den del af den menneskelige psykologi, hvorfra dukketeatret - det klassiske og alle dets efterfølgere også har sine rødder.

Jeg har søgt visualiteten og den anderledes omgang med materialet - herunder fortællingen og scenekunstneren selv - som adskiller sig kvalitativt fra det klassiske ordteater og alle dets efterfølgere.

Skuespilårgangen 2004 fra Akademi for Scenekunst er en dygtig årgang. Der er ingen tvivl om, at de

har fået en god uddannelse. Alle forestillingerne viste mod og talent og udtryksvilje. Men "anderledesheden" var kun tydeligt til stede i 1, måske med god vilje 2 af de fire selvstændige projekter, og i ensembleprojektet.

Sidstnævnte var til gengæld en rigtig god oplevelse. Et projekt var velspillet, men i udtryk og indhold ganske traditionelt. Et andet havde en interessant kobling mellem "objektarbejde" og tekst, men netop arbejdet med objektet viste præcis, hvor de midler, som spilleren havde til rådighed, ikke slog til overfor opgaven.

Det tredje var en festlig og morsom parafrase over det evigt aktuelle forhold mellem kønnene, med 2 kvindelige og en mandlig spiller i en herlig blanding af genrer og virkemidler - men som igen kom lidt til kort overfor omgangen med objekterne. Da der var tale om kostumedele, var det i sammenhængen ikke problematisk, og små glimt af spil, især hos den mandlige spiller, viste, at der var en forståelse af mulighederne (Rikke Skytte Christoffersen, Helene Høm Kristiansen, Håkon Mathias Vassvik).

Det sidste af de selvstændige projekter adskiller sig fra de andre ved sin originalitet og sin karakter af "gesamtkunstwerk". Spilleren benytter sine objekter: Billedet, legetøjet - til at skabe stadig nye betydninger. Hun behersker teknikken, hun forstår at vælge musik, hun behersker sit billedmedium - både scenebilledet, bogens tegnede billeder og collager og sit filmmedium - hun behersker sin stemme og sin krop og sætter de nødvendige midler ind med stor sikkerhed og udtryksvilje.

Hun behersker også sit publikum, og man skal som voksen vist være meget sej for ikke at ha' lyst til at knibe en tåre over den lille prinsesse i billedbogen, som forhåbentlig finder en forlægger (Katrine Karlsen).

Fælles for de fire selvstændige arbejder var det, at der var flere små usikkerheder, som egentlig kun kan forklares ved en manglende vejledning i denne afsluttende fase.

Naturligvis er formålet med det "egne projekt" at vise, hvad den/de studerende formår på egen hånd. Men det er ikke det samme som at overlade dem til sig selv. Vejlederens opgave er ikke at forme, men at stille spørgsmål. Som jeg så det, bar alle de fire "egne projekter" præg af, at mange spørgsmål ikke var blevet stillet.

Det kan også undre, at der tilsyneladende ikke indkaldes censorer til vurderingerne.

Supermøgprinsessen - eget projekt, Katrine Karlsen

Prinsessen er blevet voksen og prinsessekjolen strammer, sølvskoene klemmer og diademmet falder ned i øjnene.

Men én gang prinsesse, altid prinsesse. Hun sætter sig på sin lille stol og begynder at læse højt, billederne på væggen blander sig med den sælsomme opstilling af prismelysekrone, lysestage og guldbroderet tæppe, som hun sidder i - med en virtuel bullterrier på fjernsynet ved hendes fødder. Efter at billedbogen er læst, savnet af Mor har fået sit musikalske billede, legetøjet har fået en tur på tribunen og Far, Fido/Gris og Supermøgprinsessen endelig er faldet i søvn, får vi en billed- og musikhistorie til - den banale gamle historie om at prøve at lave om på nogen - i dette tilfælde bullterrieren, som tydeligvis ikke har noget behov

for at indgå i Supermøgprinsessens billede af den helt rigtige verden. Man kan sige, at den skilsmisse-historie, som ligger bag billedbogens lille fortvilede prinsesse, får sin undertekst: Sådan går det, når nogen prøver at lave deres gode Fido om til hofhund.

Chatroom

- fælles projekt, instruktør Lukas Bangerter, Håkon Mathias Vassvik, Kjersti Posti Høgli, Guro Hustad Stugu, Katrine Karlsen, Helene Høm Kristiansen, Rikke Skytte Christoffersen

6 små arbejdstationer og et kaffebord, 6 ensomme personer spørger ud i det virtuelle tomrum: er der nogen derude?

Deres små menneskelige behov - en kop kaffe, en cigaret, en kæreste, nogen at snakke med - forstørres til absurditet i det umenneskelige rum. En smule menneskelig varme, tak, det er ikke nok med en skærm, selv om den går i rødt.

De seks afgangsstudenter har til dette ensemble-projekt selv udvalgt sig deres instruktør, schweitzeren Lukas Bangerter. De har fundet hinanden i et herligt, både morsomt og knugende mix af teater og teatervirkelighed, skabt med ganske enkle virkemidler.

Scenebilledet er sparsomt, men spilles rigt på associationer. Det giver sig selv som en klassiker. Selv husker jeg at ha' oplevet det for første gang i form af den svenske kunstner Peter Tillbergs billede fra 1971: "Blir du lönsam, lilla vän?" (Nationalmuseum Stockholm)

Det gør ikke noget. Det originale ligger ikke så meget i det ret forudsigelige billede, eller for den sags skyld i spillet forløb, men mere i den vellykkede sammensmeltning af form og indhold, og i de seks unge scenekunstneres konsekvente og suveræne beherskelse af den moderne skuespilkunst - "Übermarionetten", om man vil. Oplevelsen er deres mod til ikke at forsøge at "spille", men at "være" på scenen - og dermed formidle kravet om at træde i karakter ud til deres publikum: Det er vores virkelighed, som vi skal lave om på: Rejs dig, tag din stol og gå.

Sammenfatning:

Set i et historisk perspektiv er Akademi for Scenekunst fortsat en ny skole - selv om det i år er 10 år siden, at den første årgang (forsøgs-uddannelsen under Mona Wiig) forlod skolen. Siden da har skolen på mange måder haft en turbulent udvikling. Efter at den nuværende rektor Rolf Alme trådte til i 1998, har der såvidt jeg kan regne ud været 4 afgangshold, og årets hold er det første efter at Akademiet har aflagt figurteater-betegnelsen.

Der er ingen tvivl om, at alle de fem hold har fået en solid og god uddannelse. Det første hold var som forsøgs-hold fulgt intenst også af en stor skare udenlandske lærere, og alle de efterfølgende har nydt godt af den erfaring, som Rolf Alme bragte med.

Rolf Almes rektortid er - efter hvad jeg har fået oplyst - ved at løbe ud. Hvad fremtiden vil bringe, er ikke til at vide. At skolen må bevare sin faglige kvalitet er et ønske, som alle må kunne dele. Personligt vil jeg også håbe, at den kunstform og det håndværk, som knytter sig til brugen af rum, objekter, medier - og dukker - på scenen, vil kunne

finde sin nødvendige plads som del i en moderne teaterundervisning - og ikke vil blive henvist til - eller henvise sig selv til - en outsiderposition som et arkaisk levn fra forne tider.

"Dog fred er ej det bedste, men at man noget vil" - som en stor norsk digter sagde. Det må vi så sætte vores lid til.

Jette Lund

Teatret Rod til Baltic Sea Festival

Om Teatret Rod's deltagelse ved UNIMA's 13. Baltic Sea Circle Festival 2004

Teatteri Mukamas, Tampere/Finland var vært for UNIMA-festivalen, og som deltager var man i trygge hænder, vi følte os meget velkomne.

Jeg så næsten alle de forestillinger der var programsat. Nogle forestillinger havde en større virkning end andre, og huskes som enestående oplevelser. Jeg vil i den sammenhæng nævne den russiske gruppe fra Rusland. De spillede "**Newski Prospect**" med små marionetter i godt gammeldags kukkasse teater - det vil sige at spillerne ikke var synlige under forestillingen.

Det er jo set før, og jeg forstår IKKE russisk, alligevel veg mit blik ikke et sekund fra det, der foregik på scenen. Det var tydeligvis disciplinerede spillere der kunne deres kram. Tempoet i forestillingen var harmonisk med stemningen, stemmeføringen var præcis, således at man uden at forstå et ord, stadigvæk kunne mærke hvad spillerne ville. Alle figurerne var flot differentieret, både i udformning og i spillet, og så havde de kraft og spillelyst, der nåede langt ud over rampen. Jeg kan ikke udtale mig særligt meget om indholdet (Selvom titlen henviser til den mere alvorlige genre), men det var underholdning af den slags man bære rundt på, længe efter at det hele er slut.

En anden og meget professionel præstation sørgede gruppen fra Letland for, med "**Konen i muddergrøften**". Deres scenografi var bygget op omkring et gammelt køkkenskab (har man været i det tidligere Østeuropa kender man prototypen). Der er skabe forneden, i siderne og i midten er der en lille arbejdsplads. Der var to synlige spillere: en mand og en kvinde klædt som arbejdere. Dukkerne var små kompakte figurer, der blev stillet ind på den lille arbejdsplads i køkkenskabet - og fungerede som repræsentanter for spillerne, mens det egentlige drama udspillede sig mellem de to spillere.

Fisken, som fiskeren fangede, huserede i køkkenvasken og hver gang han vendte hjem efter at have bedt fisken om at opfylde endnu et af konens ønsker, foldede skabslåger og skuffer sig ud i en meget elegant scenografi, der hele tiden ændrede karakter, alt efter om det forestillede en stor gård, et slot eller en kirke.

Samtidig med at mandens lille figur ikke ændrede sig, forholdt det sig helt anderledes med konen. Hver gang manden kom tilbage, var hun blevet større, tykkere og hendes ansigtsudtryk blev mere og mere forvrænget.

Folkene bag denne forestilling kunne deres kram. Ligesom man i Hollywood har opskrifter på, hvordan man laver succeser, så har man i det tidligere

Østeuropa haft tilsvarende "opskrifter". På den ene side er man meget underholdt, på den anden side sidder man med følelsen af at have oplevet et velsmurt maskineri - og hvad ville de så udtrykke med det.....

Mest berørt blev jeg af **Teatteri Mukamas's** 2 unge spillere der havde lavet en forestilling om en snegl og dens hus, tror jeg nok. Det foregik på finsk og undervejs gik lyset, så forestillingen blev afbrudt i 45 min. MEN de legede med dukkernes og scenografiens indbyrdes størrelses forhold, lyd og lys effekter; det hele serveret med en meget kærlig fortællestil. Hvad de her arbejder med tror jeg ikke har taget sin endelige form; de er unge og de leder efter deres eget sprog, men det er lige netop det, der er med til at gøre det så spændende at overvære.

Under hele festivalen var der en generøs og åben stemning. Det betød, at der blev talt meget om forestillingerne, arbejdsmetoder og arbejdsforhold. De deltagende lande var alle repræsenteret med professionelle grupper, så det kunstneriske niveau lå meget højt. Dog er der en synlig forskel, på de lande, der har en uddannelse indenfor animationsteateret og de, der ikke har. De uddannede har større kontrol over deres virkemidler og fortaber sig ikke i fascinationen over at en dukke kan virke levende.

Under hele festivalen var det bekræftende og en stor fornøjelse at mærke hvordan teater kan nedbryde sprogbarrierer og skabe en følelse af samhørighed og fællesskab.

Den største overraskelse var **Dresdner Figurentheater** med forestillingen "**Psyko**", en forestilling for voksne og unge voksne. Med udgangspunkt i Alfred Hitchcock's historie af samme navn lykkedes det spilleren, med en hæsleg scenografi og nogle mindre kunstnerisk udformede dukker, at skabe magi.

Jeg kan bedst beskrive oplevelsen som en slags dobbelt bevidsthed. Samtidigt med at jeg betragter manden og dukkerne og scenografien på scenen, tvinger der sig en historie frem på nethinden, som jeg godt ved kommer af det jeg ser på scenen, men som alligevel ikke er det, jeg ser på scenen. Historien er forfærdelig, kort sagt handlede det om at vise hændelser i et barns opvækst, der kan føre til at det udvikler sig til at blive morder. Der var ingen splat, ingen blod og ingen udadvendt galskab, spilleren var ekstremt kontrolleret, en anelse fjollet at se på, fordi alt blev sagt eller fløjtet gennem et fløjteligende instrument, jeg på stående fod ikke kan huske hvad hedder. Alligevel oplevede jeg denne grufulde historie, blev manipuleret, og var samtidigt meget bevidst om det. Det var en vidunderlig skrækkelig oplevelse.

Kort sagt var det både en ære og en fornøjelse, at deltage ved festivalen i Finland. Det giver et ekstra løft at møde ligesindede, derfor vil Teatret Rod fremover gerne deltage i lignende arrangementer ude i verden.

Charlotte Bisted Olsen / Teatret Rod

Fra en skuespillerindes dagbog

Efter bare 3 måneder som nyuddannet skuespillerinde trænger jeg til ferie. En afstressende isoleret ferie, hvor jeg kan gemme mit hoved i en spand sand og lege skjul i bølgerne. Under vand er himlen blå og jeg holder vejret. Bare lidt endnu.

Freitag 28. maj 2004

Jorden drejer rundt og rundt. Jeg har intet fodfæste og befinder mig i en uendelig lang omfavelse med Rektor Alme. Han trykker først mig ind til sig og siden mit eksamensbevis i min hånd. Nogen klapper, nogen siger mit navn Der er blitz, lys og blomster. Jeg har diamanter om halsen og tårer i øjnene.

Senere er der pindemadder og tandstikker med mints mag. Der bliver holdt afskedstaler, delt erfaringer og gode råd. Vi får udleveret lomme-tørklæder og dåseøl. Vi danser, griner og græder. Lidt af vemod men mest af udmattelse. Så kommer der Gammel Dansk på bordet og vi bliver sentimentale. En pige hulker, imens hun kaster kransekage op og tørrer sig om munden med aftenens program. Så er festen slut. Og der bliver pludselig helt mørkt.

Mandag 7. juni 2004

Første mulige arbejdsdag som nyuddannet. Er rastløs. Utålmodig. Melder mig ind i DASK. Finder lidt senere ud af DASK er et amatørforbund og pengene kan ikke refunderes. Hm. Ok! - vil ikke være overlegen. Giver det en chance. Kontakter (prof.) Dansk Skuespiller Forbund for en sikkerheds skyld.

Lørdag 5. juni 2004

Jeg troner stoisk på toppen af et papkassebjerg og spejder utålmodigt efter flyttekaret, der skal eskortere mig sikkert hjem til Danmark. Hjem til Vesterbro. Venner. Mor og far. Dansk mad. Billige bajere. Dansk teater. Storslåede musicals. Nedskæringer. Sammenlægninger. Udsultet kultur. Udsigt til lediggang. Jeg kravler en kasse ned af pyramiden og dingler nervøst med benene. Jeg er faktisk kommet lidt i tvivl om, hvorvidt denne hjemrejse overhovedet er en god idé. Er det en god idé frivilligt at forlade sin kæreste, sit ny erhvervede netværk og et land, der faktisk støtter op omkring ny scenekunst? Hm.

Tirsdag 8. juni 2004

Melder min ankomst på FTF-A. Uden at løfte blikket fra indmeldelsesformularen forlanger sekretæren svar på spørgsmål om profession, uddannelsens navn, varighed, pointsystem og universitetsgrad. 3 år, SU berettiget og BA, bekræfter jeg og afleverer dokumentation for bestået eksamen. Men kan ikke helt beslutte mig for om jeg skal kalde mig skuespillerinde, performer, visuel scenekunstner, fysisk aktør eller kulturel ansvarlig og roder mig ud i en lang eksistentiel overvejelse, som ikke helt synes at falde i hendes interesse. Uanfægtet af mine identitetskvaler sætter hun kryds ved kategorien "Medie, kultur, underholdning og sport" og beder mig gå videre til AF, hvor 4 venligtsindede kvinder overfalder mig. Pædagogisk vejleder de mig igennem oprettelse af min profil,

CV-bank, særlige kvalifikationer, tidligere og anden erfaring. SE MIG. HØR MIG. BEKRÆFT MIG skriver jeg under personlige beskrivelse. Læser det igennem nogle gang og tænker, det måske fremstår lidt for desperat. Skriver så imødekomende, sympatisk og optimistisk, at jeg synes det er dødsjovt at lave teater og håber at finde nogle, der synes det samme. Forsøger at ignorere det faktum at der måske er lidt for mange, der har samme interesse.....

Og så: kl. 10.44 er jeg officielt skuespiller, dagpengeberettiget og arbejdsløs.

Fredag 11. juni 2004

Rystet over bankkontooversigt. Sidste SU-udbetaling fra maj er for længst brugt op. Er økonomisk ruineret og skal gennemleve smertelig arbejds- asocial og dimmitentskarantæne i 5 uger.

Venlig dame forsøger trøstende at forklare mig dagpengesystemet og siger at jeg omkring 1. august er berettiget til 3 uger tilbagebetalt. Er ikke beroliget og gyser ved tanken om inkasso og ubetalte girokort.

Går slukøret i banken, får et overtræk og direkte derfra til bistandskontoret. Føler mig mislykket og ubrugelig. Får endelig tid med sagsbehandler, der tegner stort rødt kryds på ansøgningen om kontanthjælp og beder mig komme igen om en uge med dokumentation på alle udgifter, skolebevis og godkendt optagelse hos FTFA og AF. "Og sæt dig lige ind i reglerne", dikterer hun og smider 6 kg paragraffer foran mig.

Fredag 18.juni 2004

Er vred og oprevet efter ydmygende møde med ny, sur sagsbehandler. Har ræset rundt en hel uge for at fremskaffe nødvendige papirer, men ikke alt stod til at frembringe med så kort varsel. Forsøgte at udsende venlig og positiv energi, men blev mødt af jernkvinde, der ikke troede på mine forklaringer om de manglende dokumenters udeblivelse.

"Jeg er træt af folk gider sætte sig ind i systemet og bare tror de kan få i hoved og røv", beklagede hun sig og så anklagende på mig. Blev såret og undskyldte mig med min nylige ankomst til et land, der har gennemgået store forandringer under ny regering, men mit selvforsvar forværrede kun den trykkende stemning imellem os. Jeg har principielt ikke udrejsetilladelse som kontanthjælpsmodtager og for ikke at starte min første måned som lovovertræder, frasiger jeg mig en uges kontanthjælp, eftersom jeg "forlader" landet (har meldt mig til norsk workshop) og ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet. Hun endte med at tildele mig 2.200 kr. "Held og lykke", sagde hun. Jeg tror faktisk, hun mente det. Har fordelt pengene i 4 konvolutter for de kan strække til august.

Tirsdag 22. juni 2004

Ju-huu. Har fået job. Fejrer det ved at købe plaster til de halvtopløste skuldre der har trøstet mig.

Fredag 25.juni 2004

U-huuu. Har mistet job. Skuespiller-selvfølelsen har fået sin første skuffelse. "Desværre", blev der sagt, "vi må på grund af økonomiske nedskæringer tage dig ud af forestillingen. Vi håber på din forståelse".

Onsdag 30.juni 2004

Min skuespiller-selvfølelse får sin anden skuffelse.

Er tilbage til Norge for at deltage i netværksopbyggende workshop. Har fået rejsepenge af NIFCA og selv betalt kursets udgifter, dog med nogen hjælp af opbyggende og evigt stolte forældre.

Men i dag blev vi castet. Jeg blev tildelt rollen som model til et portræt af den afdøde mor. "Dit norsk er ikke godt nok. Så kan du ikke bare hjælpe til lidt rundt omkring?", blev jeg spurgt, "vi skal have fejlet gulvet og samlet nogle stikdåser".

Beslutter at deltage i danske workshops i fremover.

Torsdag 8.juli 2004

Min skuespiller-selvfølelse får sin tredje skuffelse. Statens Teaterskole har afvist mig som deltager på et efteruddannelseskursus i filmskuespilteknik. Jeg ringer og forhører mig om hvad der ligger til grund for deres udvælgelse af holdets sammensætning og selvom de mæglende påstår andet, fornemmer jeg at elever fra de danske klassiske skuespilskoler har første prioritet som deltager. Jeg føler mig som afsat udskud. Som den hjemkomne, men uvelkomne arvtager. Diskriminerende racefordeling. Er slukøret og trist. Nu kan den indre Diva endelig med fuld berettigelse udleve sit teatrale sammenbrud. Køber slik, portvin og lejer video og har en dejlig, selvedlidende aften.

Tirsdag 13.juli 2004

Køber computer, netværksledning og superwomansdragt.

Begynder mit nye liv som dansk skuespiller. Anskaffer mig blyanter og papir og lægger fremdriftsplan for efteråret.

Inddeler kalender i mulige arbejdsperioder (indtil videre alt åbent). Melder mig til kropsvedligeholdende aktiviteter og laver lange lister over mulige arbejdsgivere. Søger og læser om alt dansk teater på nettet og opretter basisgruppe for små ukendte skuespillere.

Onsdag 21.juli 2004

Bevarer positiv ånd.

Måtte godt nok løbe ud af café med hjertebanken og mindreværdsfølelse, da 3 meget kendte potentielle jobtilbydende instruktører indtrådte rummet.

Tilskriver reaktionen min situations konstante pres.

Tirsdag 1. august 2004

Føler mig falsk, udspekuleret og gennemsigtig. Har brugt uendelige mængder af tid på opslidende netværksbygning, der kræver overskudsagtig afslappet konversion med absolut alle, der har forbindelse med det danske teatermiljø. Er stresset og overarbejdet af usynligt arbejde. Er flov over selvindømmelser, men er misundelig på mine ligestillede, der får job. Har tilskyndet min aktivering hos AF, men skal være ledig min. 4 måneder til. Bad mig overveje ny uddannelse (???) Ok! Giver ikke op endnu.

Mine dagpenge er PS forsinket ca. en uge, fordi FTF-A pludselig kom i tvivl om de kunne godkende min uddannelse til trods for, at jeg kan henvise til andre medlemmer fra samme skole. Er træt, træt, træt af ikke at have nogen penge og hele tiden skulle dukke op som pludselig uventet gæst hos venner helt tilfældigt omkring madtid. Dankort meget overtrukket. Må ringe til far igen.

Fredag 20. august 2004

Stædighed har resulteret i jobtilbud. De fleste

ulønnede, naturligvis, men smigret over tilbud. Er i dilemma med regler fra Forbundet og personlig interesse. Har mange etiske overvejelser om selvspekt for uddannelse, men savner samarbejdet og være del af fælles skabende mission. Min teatermuskel er slap og det er blevet lidt kedeligt at improvisere med sit spejlbillede.

Tirsdag 31. august 2004

Vågner meget tidligt. Kan ikke sove mere. Ruster mig til offentlig ydmygelse. I dag skal det i landsdækkende avis afsløres, at Katrine Karlsen er en elendig, talentløs cirkusgøgler, der af uforklarlige årsager har den frækhed at kalde sig skuespiller og deltager i Århus Festuge med hendes afgangsforestilling "Supermøgprinsessen". Jeg havde store tekniske vanskeligheder og måtte under fremførelsen improvisere mig igennem plagsomme uheld. Hvorfor skal journalister altid have den irriterende vane at troppe op, når alting går helt galt? Hvorfor skal jeg rammes af Guds ubarmhjertelige næve lige i trynen første gang, jeg professionelt fremviser et stykke og derved ikke længere er beskyttet af den studerendes krav på overbærenhed. Suk.

Kan ligeså godt bare blive liggende i sengen.

Senere : Traaaaaaaaaaaaaa. Anmeldelse giver overhovedet ikke nogen anledning til skam. Tværtimod. Han kunne faktisk li' det. Og billetsalg melder om udsolgt resten af ugen. Måtte købe 3 aviser og sende hjem til sprængstolt familie.

Torsdag 9. september 2004

Pokkers, det er svært at motivere sig selv til at improvisere midt på stuegulvet mellem nullermænd og rudekuberter. Roder rundt med objektet BT og har trykssvæerte over hele kroppen. Er venligt blevet inviteret til at deltage i en arbejdsdemonstration til UNIMAS Generalforsamling sammen med 3 andre skuespillere. Glæder mig. Må lige lave oversprings-handling og se, om der ikke står et eller andet spændende i avisen om at Ven Brian har tildelt lidt flere penge til de små danske teatre. Har brugt det sidste stykke tid på at færdiggøre ansøgninger til Kunststyrelsen og Teaterrådet. Jeg er ret udmattet og forsøger uden alt for meget desperation at hænge med i det danske teatermiljø. Men efter bare 3 måneder som nyuddannet skuespillerinde trænger jeg til ferie. En afstressende isoleret ferie hvor jeg kan gemme mit hoved i en spand sand og lege skjul i bølgerne. Under vand er himlen blå og jeg holder vejret. Bare lidt endnu.

Jeg vil gerne her benytte anledningen til at åbenbare min dybeste taknemmelighed til alle de hjælpsomme hænder, der har set sig tid til at klappe mit hoved og guide mig i fortvivlelsens hvirvel. Tak for den tillid, der er blevet udvist for at en tørret ært også får lov at føle sig som en skinnende perle i ny og næ.

"Supermøgprinsessen/billedbogen" spiller 27. oktober kl. 19.00 v/ Frie Fugle
Nordvest Kulturcenter
Dortheavej 61, NV

Arrangement venligst arrangeret af fru Jette Lund.

*Katrine Karlsen,
Nyuddannet fra Akademi for Scenekunst*

Lidt mere om London School of Puppetry

(1. beretning: se sidste Nyhedsbrev)

I april (og maj) fortsatte undervisningen og denne gang skulle det dreje sig om marionetter. Jeg havde det privilegium at være eneste elev på holdet!

Første del af kurset er et rent "snittekursus", hvor marionetten laves fra inderst til yderst. Det er en britisk model (har jeg fået at vide, jeg ved ikke om det passer!), hvor benene kontrolleres af en pind, som styres af den hånd, der ikke styrer den resterende (hoved)kontrol. Denne pind kan sættes på hovedkontrollen, hvis benene ikke skal bruges. Fabrikationen af dukken tager ca. en uge.

Derpå kalder arbejdet med et marionetstykke, som skal vare 5 minutter(ca.). Dette arbejde står på i en lille måneds tid, hvor den "fremdrevne" karakter giver én anelser om den kommende histories gang og ideer afprøves. I mit tilfælde fik Ronnie Le Drew mulighed for at vise mig, hvilket potentiale min marionet havde på dette stadie i processen.

I dette modul samarbejdes der ligeledes med den tilknyttede tutor, Wendy Cook, som er uddannet koreograf. Med hende udvikles et bevægelsesmønster i et kvadrat opdelt i 9 små kvadrater, som senere anvendes evt. i moderet form. Marionetten er af den kortstrengede type og selve stykket, man arbejder med, foregår da med dukkeføreren fuldt synlig "dansende" rundt med marionetten i de 9 kvadrater. Efter en meget basal indførelse i marionetføring og efter at stykkets basale struktur er faldet på plads sætter de slidsomme øvelsestimer ind.

Marionetten er efter min mening rædsomt svær at håndtere, men med tålmodighed og daglige øvelser bliver det da bedre og bedre (synes jeg selv). På dette stadium så Ronnie Le Drew stykket igen og gav en generel kritik af stykke og dukke-manipulation. Den midlertidige eksamination fandt sted i en skole i den nærliggende by Clitheroe.

Skolen opfordrer én til at komme ud og spille de stykker, man producerer, så meget som muligt. Min medstuderende, Suzy Kemp, og jeg fik muligheden for at vise vores "stangdukke/tabletop"-stykke ved dukketeaterfestivalen i Bath til en "Scratch Night". Der kan muligvis stadig læses lidt om festivalen, (som fandt sted fra d. 9.-17. april i år) på denne hjemmeside:

<http://www.theatroyal.org.uk/usti/puppetfest04.html>

Studiet på skolen er siden marionetmodulet blevet tilpasset både min og mine læreres mulighed for arbejde, så aktuelt er jeg en tredjedel inde i skyggedukketeatermodulet. Det blev påbegyndt i slutningen af maj og skal afsluttes en gang i november (det er i hvert fald planen indtil videre). Ligesom de to forrige moduler startede undervisningen med at lege og eksperimentere med skyggedukker, hvad enten der var tale om at inkludere sin egen krop i skyggelegen eller egentlige skyggedukker. Derpå eksperimenterede vi med skærmens format og udformning og farve, for at få en ide om den sammenhæng. I øjeblikket leger jeg med et par tøjstativer og lamper fra IKEA for at se, hvor det bringer mig hen.

Fra den 14.-18. juni afholdtes "Festival of Works" i "The Little Angel Theatre" i London. Det gjaldt den endelige eksamination af vores arbejder, hvor 2 censorer skulle bedømme. Udover vi tre elever på skolen, som viste arbejde, optrådte også Yuki Muramatsu (fra Japan, tidl. elev ved skolen), Caroline Astell-Burt og Ronnie Le Drew. Det endelige show kaldte vi for "Ballerina-Ball-Passing". Det var alt for denne gang.

Ida Marie Tjalve
105 Maidstone Road
Bounds Green
N11 2JS, London
ENGLAND
e-mail: dekalog2@hotmail.com

Her er i øvrigt en anmeldelse af "Ballerina-Ball-Passing" fra www.puppetcentre.com fra nyhedsbrevet "animationsonline no.9":

“Ballerina-Ball-Passing”

**June 2004 – The Little Angel Theatre
Reviewed by Beccy Smith**

An Indonesian shadow-horse swallowing the stars; a drunken old man sleeping on a turd; Jesus stretching his joints in a brief reprieve on the Cross. These are just a few of the colourful and bizarre images which animated this evening showcase of work from the London School of Puppetry. Ten interludes offered us tasters of a dazzling range of puppetry styles and tones of work, bound together in a revue format by the improvised shadow-segues of bulbous wire ballerinas performing in a psychedelic big top above the stage. The Little Angel's stage was a blank canvas for the variety of work on offer here and the whole had a warm ensemble feel, with puppeteers sweeping the stage after their performance as ballerinas bounced overhead, characters crossing between pieces and the showcase framed by star-turn performances from School leader Caroline Astell-Burt and Ronnie LeDrew. The loose format, however, didn't belie the value of the work shown, as the evening showcased inventive new work and some excellent manipulation as well as some serious twists of imagination.

The revue opened with Star Horse, a consummate re-presentation of Indonesian shadow-storytelling portraying the quest of a mystical horse to capture the stars and his mistrustful union with a journeying warrior who, together, can take to the skies. This was the first of three excellent performances by Yuki Muramatsu whose ingenuity was further demonstrated in a simple, comic rendering of The Gingerbread Man using paper theatre, with its dual, rotating images to great comic and narrative effect as the dancing, cocksure gingerbread boy is foiled by his own over-confidence, and later in a piece of apron theatre whose inventive originality of design evoked gasps of pleasure from the audience. The pillowcase sheep were a particular favourite. Elsewhere, in performances from Jo Munton and Suzy Kemp of Vagabondi Puppets, it was great to see new marionette work being tried out. Bill, the old drunk fighting gravity on his trip from pub to

pavement was a well rendered comic study in weight and movement. In Brenda, the character of a retiring puppet at her own birthday party was delicately drawn with the cartoon-like lumpen aesthetic of the bathroom in which she locks herself beautifully creating her world on stage.

Danish puppeteer Ida Marie Tjalve demonstrated an absurd grasp of the form with a truculent and aging marionette goading an attentive waiter into cutting her strings once and for all and a Monty Pythonesque series of vignettes on Calvary with some lovely narrative twists including a miniature, megalomaniac priest concealed within a hectoring rock-monster.

Suzy Kemp's Kingdom of Gerald was the least classifiable performance of the evening with a bizarre and endearing world of miniature pink plastic beasties, their babies and pets who rattlingly colonise the skeletal belly of an enormous glittering, colourful fish to a soundtrack of Nina Simone.

In addition to the improvised shadows whose leaps and pirouettes glued the diverse performances and stagings together, we were also steered by showings from the experts, reminding us we were in safe hands. Thus Ronnie LeDrew's camp Beaver-compere ushered us off for the interval in comic style, whilst the evening was rounded off by the melodramatic tale of jealousy and revenge by a thieving wife on unfaithful husband and the coquettish Barbie-maid. The macabre and grotesque tone of this final showing was a satisfying end to the evening and had a lovely take on scaling (the tiny, powerless maid dwarfed by her master's sweeping tongue, but both puppets overshadowed by the figure of the cunning wife, Caroline Astell-Burt herself, and her eagle-eyed magpie, engineering their comeuppance) and a tour-de-force of the varied possibilities of the one handed (or technically two!) performance.

A minor gripe was that there were moments when we were aware of the student context of the production, where strictly professional standards lapsed, but this is perhaps immaterial when the format for the evening was to expose new work resulting from ongoing training on the unique course offered by LSP. I would also query marketing the work as adult-oriented: many of the pieces were far more suited to a younger audience. However, this was an imaginative and thought-provoking evening's work, where we were given glimpses of worlds that with luck we should have chance to explore more fully as these artists develop the ideas that have grown on their course. The Little Angel continues to expand its programme and broaden its remit under the Tiplady helm: the range of this showcase was an intriguing example of the various, and vigorous, possibilities offered by new contemporary puppetry.

Beccy Smith

Irene Tsykina - præsentation

My name is Irene Tsykina. For today I'm an actress of "San-San-theatre" (the theatre of scenic animation), the co-organizer and director's assistant of the Festival of Puppet Theatres and Other Forms of Scenic Animation "ANIMA", the co-organizer of the Kharkiv Municipal Chary "Fund of Art Development for Children and Youth", the student of the course after graduation of Kiev State University of Theatre, Cinema and Television. In 2003 I've graduated from the Kharkiv State University of Arts named by I. P.

Kotlyarevsky, Theatre Animation Department. My course leader was Alexander Inyutochkin, with whom we organized "San-San-theatre" and ANIMAFestival. In October 2003 I entered to the course after graduation. In March 2004 I took part in the scientific conference, organized by Kharkiv State University of Arts. The theme of my report was "Animation as an art phenomenon". The thesis was published.

My scientific work is called: "The art of scenic animation".

Taking to consideration the historical experience of this art, which we usually call "puppet theatre", we see, that more right, more capacious and more expedient will be to call this kind of art "theatre of animation".

Of course, it is hard to say, that, for example, a human hand or a shadow on the screen, or an object of mode of life is a puppet. All these things are performing objects in the scenic animation. With the help of these objects an actor-animator creates art images on the stage.

The term "animation" is based on the Latin word "anima" and signifies the creation of scenic image by means of endowing any object by qualities of alive being.

But the theatre of animation is only the concentrated form of the art phenomenon of animation, which is met in every kind of spectacle arts – scenic arts and cinema.

In both cases – the theatre animation and the animation in other kinds of arts – have the common essence: the endowing any object by qualities of alive being with using of its functions and qualities in life.

So, it is necessary to consider animation in general – as the art phenomenon.

One of the reasons, why I decided to choose this topic, is my working in the only theatre in Ukraine, which realize itself as the theatre of scenic animation. The absence of the theoretic basis for the working in this direction (what of course is necessary for the future development), historical mistake in the wrong definition of this kind of arts and, as consequence, the wrong approach to the practice of the scenic animation, made me to think about such theoretic work.

In my scientific work I'd like to stop and consider in details the scenic animation, to reveal the laws of animation of different performing objects, of using the animation as the mean of expressiveness, to give the terminology of the scenic animation, to investigate the kinds and forms of this art, the modern tendency of development.

In one part of my work I'll pay attention to the

ancient sources of the animation in the art, such as ancient creeds (for example, animism), ancient rites and festivals.

People always wanted to express an idea with the help of any animated and set in motion object. The change from immobility to movement kept a secret, a mystery, and in such way it was possible to express mysteries of the world.

Also I want to devote a part of my work to the animation in the mode of life, ancient and today's, because, on my point of view, the ground of the art of animation is exactly in our surrounding life: in children games with toys, in rites, in computer games and so on.

It is very important to pay attention to the modern forms of scenic animation, connected with technology achievements. Today theatre directors often use, for example, computer graphic or computer animation, that becomes a performing object too.

The main goal of this work will be the inculcation of a terminology of scenic animation, the definition of reasons of beginnings of the animation in arts, the definition of the place of scenic animation in the modern art palette.

Animation as an art phenomenon

From the very beginning of its existence mankind is accompanied with the idea of existence of the soul in the objects of environment. Let us recall the initial forms of belief, for example, animism – belief that all phenomena of the world have their own soul, or animatism, preceding it – belief in existence of the specific insensitive beginning (mana), which penetrates the entire world that's existing, and everything, which collides with humanity.

Then – ceremonies, in which the most diverse lifeless objects acted next to the people as characters of ritual action.

There were also the national retellings, connected with the fact, that in the certain time lifeless things come to life.

Having absorbed all the experience of ceremonial actions, animation comes into the art. In the imitation of life, which is understood as the animation, there was the theomachical moment: isn't it an attractive idea to create the model of life, better and brighter than the present one? As an artificial diamond shines brighter than the real one, so the artistic works of animation become the symbolic likening of human nature, considerably more expressive than the sample.

Animation in art is the method of creation of an artistic image, which consists of the process of the reanimation of the specific object by creating the musical score of its action.

But since precisely by the method of creation of artistic image they distinguish one form of art from another, animation has the right of detachment as the form of art, and it's result is a process of reanimation of the specific object.

This is the phenomenon of animation: it's organic existence both as a separate form of art and as an artistic method in other forms of art. This dual existence gives the right to define animation as artistic phenomenon.

The word "process" is the key for understanding of

the concept of animation. Every process of reanimation is the result of the creation of animator. The presence or the absence of the process of animation as creative result determines possibility or impossibility of creating the image with the help of the animation in the certain form of art.

So in the fine arts, in its classical forms, the presence of animation is highly improbable, indeed the works of the fine arts depict the certain objects – artistic images, which then are in the fixed state and do not have the acting development. We can only hit upon to ourselves action, examining picture or sculpture. As it was said above, the result of animation is the process of action, not the process of creating a piece of fine arts.

But in the literature, which, as it seems, like the fine arts, has the "thickening" form, the process of writing work is not the final result, animation is used as an artistic method. The description of the musical score of the action of the animation's object takes place here.

One should only turn to the origin of the literature – to the myths. Thus, dream about the creation of an ideal person, ideal, as the work of the artist, is expressed by the means of animation in the myth about Pygmalion and Galatea, where by the force of his desire Pygmalion brings to life the statue, which becomes his personified dream.

Animation in the literature is used for the effect of fantastic in the real, as if it erases the boundaries between the real and fantastic events and images, and places them on one level. Therefore animation is one of the signs of fairy tales.

However the greatest development animation gets in the entertainment arts, where its concentrated form is theatre of animation where the actor creates an artistic image not directly himself, but with the help of so-called representing object, which is animating in the process of creation of scenic action.

But animation will have no sense, if the character on the stage will not cause associations with human behavior, that it will not be anthropomorphic. This is the fundamental law of animation.

Its basic characteristics are that the representing objects, in the circumstances proposed can exist both as the "humanized" character, and as object in the everyday understanding of its purpose.

This follows from the necessity of the justification of presence on a stage of that or other object.

Devoid its habitual vital filling the representing object, even having obtained new, dictated by the circumstances of the play meaning, will be deprived of the symbolic, metaphorical sense.

That is by the main point of animation giving the signs of the living being to the certain object with the use of its everyday functions and qualities.

Scenic animation outside the theatre is a figurative move, which provides disclosing first of all not a subject line, but a private world of the characters of the main idea of a piece of art. Characters, which are created with the help of the animation, exist as if in the other dimension, in the imagination, in subconsciousness, there, where its own means of the given kind of art do not suffice. The unjustified use of animation most likely will be incomprehensible and inappropriate. Thought,

dream, feelings can be personified– they are not material categories. Even in the Ancient Greek theatre there was such animating method; "deus ex machina" – which "they used only for the events outside the drama – for everything, that <...> man cannot be known, which will occur later and requires prediction [from gods] ". [Aristotle. Poetics]

Animation in the cinematography is another pole of animation in the art.

Basic difference, which separates scenic animation and film-animation to the different poles, is the presence of actor –animator in the first case and his absence in the second.

In film-animation the artist, who creates the future representing objects is brought to the forefront. While on the stage objects in their original forms are frequently used.

In the scenic animation the exterior view of the object, which is represented, dictates the future scenic image, but only to the certain degree and not always.

Frequently the object of animation by itself is neutral, it bears no additional information, except for its everyday understanding.

In the animated films the exterior view of the character is the basic compound of the artistic image. And in addition the general picture, the spectator sees on the screen, plays a very important role. Instead of the term "actor-animator", concerning film-animation, the use of the term "artist-animator" will be correct.

The specific features of animation are general both for scenic animation and for film-animation. We can observe both the penetration of purely scenic methods in the cinema (for example, the playing up the material, from which the representing objects are made and the use of their everyday functions), and the use of film-animation on the stage (today it is, basically, computer flash-animation).

There are many examples of the use of animation in the big cinematography. Often the drawn or computer characters act next to the living actors, or an item of everyday life of characters or natural phenomenon animates. And again animation helps there, where the own means of cinematography do not cope with.

Today it is more difficult to make the boundary between the separate forms of art, and specific methods of one prove to be not less organic for another. In the modern art space the use of the terms "total theatre", "total cinematography", or, even, "total art", not limited in a choice of means of expressiveness, will be more correct. And in this total space exactly animation became that universal artistic method, capable to bring out any work of art out of its own boundaries.

Irene Tsygina

Opfølgning på konferencen i januar på Danmarks Pædagogiske Universitet

Udover at begivenheden skaffede foreningen flere medlemmer og at et nyt samarbejdsprojekt om et uddannelseskursus i 2005 så dagens lys havde konferencen en række mere langsigtede virkninger, som forsøges opsummeret her:

- Øget kommunikation på tværs af landegrænser specielt de nordiske om animationsteatret som kunstart, dets særlige potentialer og aktualitet, set under en pædagogisk-uddannelsesmæssig synsvinkel.
- Dialog mellem forskere, pædagoger, museums-folk, kunstnere og lærere fra forskellige uddannelsessammenhænge.
- Informationsformidling og -udveksling på tværs af institutioner.
- De mange forskelligartede inputs - foredrag, forestillinger, demonstrationer, udstillinger, bogsalg og workshops - skabte en atmosfære af synergi, som befordrede en inspireret og konstruktiv diskussion.
- At der blev fokuseret på kunst og pædagogik under ét var tydeligvis befordrende for den åbne debat og dermed innoverende for udviklingen af det faglige miljø.
- Synliggørelse af et undervisningsområde, som har været relativt vagt defineret. Herunder en skærpet opmærksomhed hos deltagerne overfor nødvendigheden af diskussion og beskrivelser af kunstartens faglige indhold, særpræg og formål, samt en fornyet interesse og bevidsthed m.h.t. betydningen af udvikling af en større fagsproglig klarhed på området.
- Stærkere faglig-pædagogisk fundering, baseret på konkrete oplysninger og analyser af uddannelsesstiltag i forbindelse med animations-teatrets praksis og teori. Bl.a. også stor interesse for rapporteringen af det praktisk-pædagogiske projekt, som gav anledning til konferencen.
- Etablering af netværk for undervisere i denne teaterform.
- Initiativer til artikler/konferenceomtale i forskellige fagblade.
- Kanalisering af kursusbehov m.v. Konkret igangsættelse af samarbejde mellem DATS og UNIMA om kursusvirksomhed i Danmark. Se vedlagte brochure om dette kursusinitiativ.

Konferencen fik støtte fra Kulturministeriet og fra Nordisk Kulturfond, som vi igen vil rette en tak til.

Vi lovede at orientere efterfølgende i UNIMAs Nyhedsbreve. Det sker i dette nr., dels ved et resumé af teaterleder og professor Edi Majaron's foredrag.

Edi Majaron, Slovenien, er musiker, mangeårig leder af "Freyer Teatre" (Frihedsteatret!) og nyudnævnt professor ved universitetet i Ljubljana. Han er medlem af det internationale arbejdsudvalg, "Puppets in Education".

Desuden har vi valgt at vedlægge en kopi (med venlig tilladelse fra udgiverne) af en artikel, der omhandler én af konferencens diskussioner. Den

stammer fra en norsk konferencedeltager, forfatter og 1. amanuensis, Helge Reistad, som uopfordret skrev og sendte artiklen til det norske tidsskrift, DRAMA.

Andre resumeer vil på sigt blive bragt i UNIMAs Nyhedsbreve.

Konferenceudvalget

Education of pedagogues and teachers for the integration of the puppet into the curriculum at the Faculty of Education at the University of Ljubljana, Slovenia

The opportunities for puppetry in education are many and diverse. During the creative process and play with the puppet the child demonstrates all his/her talents and knowledge. The child becomes a social being, capable of cooperation and critical understanding. With and through the puppet the child effortlessly accepts his/her role within the group and in the class during the transition period from the egocentric to the social stage. The role of the puppet in communication with and among children is well established in literature. During the last decade researchers in this field have collaborated closely in the international committee of the UNIMA the so-called "Puppet in Education Commission", which disseminates information and issues publications in many languages. The first book published in this series is "The Puppet - What a Miracle".

Attitudes regarding the uses of the puppet in the educational process are rapidly changing to the positive; through indirect communication with the child the puppet succeeds in alleviating/relieving the child of the stress of everyday life. Nevertheless, we cannot as yet be contented with the situation. Although the apparent change in the evaluation of the (potential) role of puppetry in the education process in kindergartens and schools is inspiring. Especially in school, the puppet is not only a motivator for the children but also actively cooperates in the social life of the class. In autumn of 2003 primary schools in Slovenia have begun lessons according to the nine-year programme of primary school, which is attended by children aged 5 to 6 years. The new first grade now substitutes the recently compulsory "Little School" and children now stay in the same first class with their peers. It is important to stress that the education process does not start a year earlier but it gives the opportunity for an earlier socialization of the child. This means that all forms of play are in essence a rudimentary form of communication. The puppet has an important role in this; just as dramatic role-play and expressive dancing in addition to classic musical and visual art themes. The use of modern technology, especially video filming of creative activities is also used. In watching these videos children strengthen their self-image and develop a critical understanding of

themselves and their peers. The kindergarten teacher and the primary school teacher collaborate in planning the classes and so the possibilities for the preparation of drama and puppet plays are even greater. Teachers had to complete educational courses before beginning work with younger children in the first grade of the nine-year primary school, among these courses is also: "The Puppet, a Helper in the First 3-year Period of Primary School", finished by more than 1000 participants. In grades 4-6 of primary school there is also an elective subject, "Theatre in School". Teachers can choose some special courses on this theme, among many featuring puppets and dance in the theatre. Different forms of theatre constitute an important part of the new curriculum, which is also enriched with textbooks. The quality of the realization of the class depends on the knowledge, motivation and talents of the teacher and how much time and effort will be dedicated to these activities, also combining other creative tasks such as making, crafting puppets in arts and crafts classes and the preparation of a musical project in music class etc. New forms and methods demand greater creativity and preparation on the part of the teacher to achieve the goal of discovering and stimulating the creative potential in pupils.

At the Faculty of Education at the University of Ljubljana the following specialized subjects/prescribed courses, (which I also teach) are offered.

a) At the Department of Pre-school Education (3-year study programme) the subject "Puppet, Drama and Film Education", extends over 45 hours of lectures (approximately 15 hours per artistic mode/area), 30 hours of workshops. 30 hours is dedicated to practical presentations in kindergardens and collaboratory class presentation in the new first grade together with the students from the Primary School Teaching Department. Further on students can prolong their knowledge on this field deciding for the selective course of 60 hours workshops, where students independently prepare projects/plays, and perform them in one of Ljubljana's theatre or puppet halls.

The following programmes are 4-year study programmes.

b) At the Department for Primary School Teaching students take 15 hours of workshops and lectures of the subject "The Puppet in Class" together with 15 hours of dance workshops. This is a prescribed course within the scope of didactics. Later on the students can choose the course/subject "Puppetry" (15 hours of lectures and 45 hours of workshops), where besides gaining experience in the use of puppets in class, students also prepare short presentations for children audiences during the prescribed one-month practical work period.

c) At the Department for Fine Arts Education the subject "Scene design and Puppetry" is a prescribed course among other elective courses and is comprised of 30 hours of lectures on the development different areas of theatre and in dramaturgy, 30 hours are consecrated to workshops where students prepare scenic design for plays and also perform together with peers from the above mentioned departments. The course is complete

with a public exhibition or performance of creative achievement and professional potential.

d) At the Department of Special Education students attend a prescribed course, "Occupational techniques on the therapeutic role of the puppet", comprised of 15 hours of workshops.

At the Department of Social Pedagogy there is also an elective course, "Puppetry", lasting 60 hours. Students of all departments may choose and complete a monograph project i. e. diploma (thesis). in the area of Puppetry and its function in the field of enrolled departments.

Post-graduate studies also comprise elective courses among them "Didactics of Puppet, Drama and Film Education", lasting 45 hours of lectures and workshops. Upon completion of the course the student presents to fellow students a video of the project done at school or at a youth association. The project may be further developed in bachelor or doctoral studies.

On the post-graduate specialization Assistance through Art an 45-hour course also comprises specialized training in puppetry and puppet therapy besides the drama and dance class (dr. Zlatko Bastašić from Zagreb lectures puppet therapy).

*Edi Majaron, Professor of Puppetry, University of Ljubljana
Ljubljana, December 2003*

Når man taler om teaterpolitik...

Om Frie Fugle-initiativet

Når man taler om teaterpolitik, er det i disse år meget moderne at tale om "fyrtårne".

Dermed mener man teatre, som antages at kunne vise vej for andre teatre, både hvad angår kvaliteten af indhold og af form, og som derfor skal forsynes med en særlig stor pose penge. Disse penge tages så fra andre teatre, som ikke antages at kunne "lyse" helt så stærkt.

Som alle metaforer er denne også dobbelttydig: Et fyrtårn er ikke blot en vejviser, men også en advarsel: Kom ikke for tæt på, her er undersøiske skær eller grundt vand, hold dig på afstand, eller dit skib vil gå under.

For trækfugle er fyrtårnet en stor fare - mange fugle må lade livet, blændet af fyrtårnets stærke lys.

Fyrtårnstanken er politisk set en idé om at styrke "eliten". Istedet for at støtte en mængde små rejsende teatre, vil man støtte et stort. Men vil det være der, det nye vokser frem ?

"Frie Fugle" er et udtryk for en modbevægelse, et ønske om at styrke nye unge teaterfolk, som prøver at gøre sig gældende udenfor mainstream-området. Vi har (stort set) ingen penge, og hvad enten vi betragter os som små robåde i høj søgang eller som trækfugle undervejs, så må vi styre i en stor bue uden om "fyrtårnene".

Så samler vi os her - for at møde hinanden, udveksle erfaringer - og vise, hvad vi kan.

Alle deltagere spiller gratis og betaler selv omkostninger som transport m.v. Entréen på 10 kr. for børn og 20 kr. for voksne går til Kulturhuset som "husleje".

Deltagerne får mulighed for at vise deres forestillinger for potentielle kunder, publikum får lejlighed til at se en række nye forestillinger. Forestillingerne henvender sig til såvel børn som voksne, nogle af dem arbejder med dukker, andre i grænseområdet "performance art".

Vel mødt til:

Frie Fugle

Teaterdag den 27. oktober 2004 i Kulturhuset Bispebjerg-Nordvest, Dortheavej 61

Forestillinger:

- Kl. 9.30: "Vejen rundt"**
Barkentins Teater/Gertrud Exner
1 ½ - 4 år – Max. 30 børn
Varighed: ca. 30 min.
Der var engang en lille dreng, som ville se hvor vejen endte. Så gik han af sted på sine små ben, uden at se sig tilbage. Men vejen ender ikke, og verden er hele tiden rundt om en.
- Kl. 11.00: "Rødhætte"**
Teatret Rod/Charlotte Bisted Olsen
3 – 7 år – Max. 60 personer
Varighed: ca. 45 min.
Bedstemors hus er tomt, hendes ting er i flyttekassen. Rammen er sat om det kendte eventyr, og med en kombination af små trådmariionetter og genstande, fortælles den gennem det voksne barns erindring om bedstemors sygdom, om den travle mor, om far der ikke er der, og ulven ude i skoven.....
- Kl. 14.00: Video/foredrag: "Jeg vil ikke danse pænt og nydeligt" – filmen om Palucca**
Filmen om Palucca. Palucca er en af "mødrene" til den moderne dans, hun levede og virkede i Tyskland 1902-93. Filminstruktøren Konrad Hirsch har sammen med professor Ralf Stabel lavet filmen, cand.mag. og danser Jytte Kjøbek vil kort fortælle om Palucca og hendes betydning i Danmark. Filmen er tekstat på engelsk.
- Kl. 15.30: Folkemusik i kafeen, med musikeren Maja Linde Christensen**
- Kl. 16.00: Sine, Gilbert og Frække Rikke**
Sine kan få sine dukker til både at tale og synge.
Hvordan går det til ? Kom og se, om du kan opdage det.
Varighed: Ca. 30 min.
- Kl. 16.30: Musikken spiller igen**
- Kl. 17.00: "Tommelise"**
Teater Blå Fugl/Lina Henschel
Familieforestilling, 4 år og op
Max 60 personer

Varighed: Ca. 45 min.

Tommelise er på rejse. Under sin varme kappe har hun sin brudekjole på - den hun fik, da hun skulle giftes med blomsterprinsen. Undervejs gør hun ophold hos "blomsterbørnene". Historien vokser frem af hendes kjole, viser sig som skygger, eller klinger i musikken. Når historien er fortalt, drager hun videre. Hvorhen? Måske ved sommerfuglen det.

- Kl. 19.00: "Billedbogen"**
Katrine Karlsen
For unge og voksne
Prinsessen er blevet voksen og prinsessekjolen strammer, sølvskoene klemmer og diademmet falder ned i øjnene. Men én gang prinsesse, altid prinsesse.
En historie i billeder og lyd, om mulighederne for at lave om på sin virkelighed og på hinanden.
- Kl. 20.00: Overraskelser**
- Kl. 21.00: "Sindbad Søfareren"**
Seebühne Hiddensee
For voksne (spilles på tysk)
En fortælling med udgangspunkt i én af de kendteste historier fra "Tusind og een nat". Teatret skriver: "En forestilling om løgn og om drømme: "Jeg er på rejse, derfor er jeg også på vej til dig!""
- Kl. 22.00:** Vi lukker langsomt – men ikke for langsomt - ned.
I morgen er det hverdag igen.

Henvendelse:

Jette Lund: Tlf. 38 60 23 15

Institutioner bedes henvende sig til:
Kulturhuset: Tlf. 38 14 02 61
vedr. billetkøb.

Scenerum.org

NordScen lancerer ny portal.

Portalen findes på www.scenerum.org og er en helt ny virtuel mødeplads for kunstnere og publikum i de nordiske lande. Portalen udgør et praktisk og kunstnerisk arbejdsforum for interaktive møder og udveksling af tanker.

Kursusrække i dukke- og animationsteater

Som nævnt i sidste Nyhedsbrev har DATS og UNIMA i samarbejde arrangeret en kursusrække i dukke- og animationsteater.

For nærmere oplysninger: se kursusprogrammet, vedlagt dette Nyhedsbrev.

En dukkemager læser H. C. Andersen

Anmeldelse af Morten Grue's bog
DRAMA. 92 sider, 148 kr.

Scenograf, instruktør og dukkemager Morten Grue, som gennem en lang årrække har glædet mange af os med sine enkle og klare H.C. Andersen-forestillinger, har her i opstarten til det store H. C. Andersen-år begået en interessant lille bog, som både indholdsmæssigt og sprogligt er en fornøjelse at læse. Her indvier han læseren i mange af de tanker og overvejelser, der går forud for en forestilling baseret på et eventyr af H.C. Andersen.

Med udgangspunkt i H.C. Andersens fortællemaner peger Morten på, hvordan digterens evne til "at spille marionetteater med ord" kan omsættes til teater, og eventyrene herigennem formidles til publikum. Morten beretter med stor respekt for både den gamle eventyrdigter og for dukkerne med megen humor og mange forfriskende anekdoter om sine erfaringer med at iscenesætte digterens ord og billedunivers i en række kapitler.

Mortens erfaringer bør kunne inspirere enhver dukkespiller til at omsætte eventyrerne til marionetteater.

Bogen indeholder desuden to af H.C. Andersens eventyr – "Marionetspilleren" og "I Børnestuen".

Udover at blive indviet i Mortens erfaringer med at spille H.C. Andersen kan man også læse en række refleksioner over teater generelt, f.eks. siger han i kapitlet "Om subjekt og objekt": "Det er dukkespillerens arbejde at føle OG tænke på dukkens vegne, så handler den til gengæld på vores vegne". Også ord som teater og tradition bliver med Mortens pen ganske anderledes tilgængelige, f.eks. i kapitlet "Om at vælge": "Men når det drejer sig om traditioner, så kan man nok kun forny dem, hvis man kender dem i bund og grund. På den anden side kan man vel kun bevare en tradition, hvis man også fornyer den".

Kloge ord, som mangan en teaterperson burde tage til sig.

STOR TAK til Morten for en fin lille bog om det at lave teater, om H.C. Andersen og om forfatteren selv.

Lilo Skaarup

PS. Bogen forhandles dels hos Forlaget DRAMA, tlf: 70 25 11 41, dels i Mortens butik "GJORT" i Lille Strandstræde 15, København K.

Dukketeater-festival i Moldavien søger deltagere

Dukketeatertruppen Teatrul Municipal de Marionete i Moldavien søger deltagere til en dukketeater-festival, der finder sted i 2005.

Se mere på <http://moldovacc.md/marioneta> eller kontakt Valeriu Josan på marioneta@moldovacc.md eller kontakt Dansk ITI & Teaterunion på mail@dititu.dk.

"Learning through animation theatre"

Uddrag af "Tværetetisk Læring" er oversat til engelsk

Animationen udfordrer et stadigt mere stresset forbrugersamfund gennem sin insistens på at fortælle ved at belive døde materialer og figurer. Behovet for at vi ikke udelukkende forbruger, men også selv producerer, bliver stadigt mere påtrængende, også når det gælder teater. Alt tyder på at man også bliver et bedre publikum af det, hvis læreprocessen har kvalitet. Udgangspunktet er deltagerens ståsted - og det er udfordringen fra kunstarten.

"Tværetetisk Læring", som udkom i januar (nævnt i sidste Nyhedsbrev) beskriver og dokumenterer læringspotentialer i animationsteatret.

Undersøgelsen bygger på et fireårigt forskningsprojekt. Erfaringer fra en lang række undervisningsforløb analyseres og tematiseres i forhold til teorier om kunst og læring.

Bogen kan bruges som håndbog for lærere og for teaterfolk, der underviser eller interesserer sig for grundlæggende læreprocesser i teaterformen. Den er fyldt med eksempler på undervisningsforløb på mange forskellige niveauer.

Desuden interviews med underviserne.

Bogen er tænkt som et led i opdyrkningen af teaterformen i teori og praksis.

Denne bog kan købes på Danmarks Pædagogiske Bibliotek. Tlf.: 88 88 93 60

"Learning through Animation Theatre" er et uddrag og en bearbejdning af denne bog, men dens konklusioner om, hvordan arbejdet med teaterformen påvirker deltagerne - børn eller voksne - er uforkortede.

Bogen er oversat til engelsk af dramaturg Peter Jankovic og udgivet af Dansk UNIMA i anledning af den internationale kongres i Rijeka, Kroatien. Den udkommer med støtte fra Nordisk Kulturfond og Kulturministeriet.

Ida Hamre: "Learning through Animation Theatre" er på 100 sider og koster 75 kr. incl. forsendelse. Den kan fåes ved henvendelse til:

ida.hamre@mail.dk

Registrering - dokumentation

Folkene i Dukketeater-centret i Charleville-Mézières er meget, meget interesserede i at modtage materiale i form af plakater, programmer, flyers, cd'er, video'er etc. fra danske dukke- og animationsforestillinger, festivaller etc.

Så ønsker du dokumentation for dit arbejde bevaret for eftertiden, tøv ikke med at sende det til:

Aurélië OUDIN

Centre de documentation - Institut International de la Marionnette

7, place Winston Churchill

F - 08000 Charleville-Mézières

tel. 33 (0)3 24 33 72 50 fax. 33 (0)3 24 33 72 69

mail. bib.institut@marionnette.com

www.marionnette.com

Efterladte dukker til syn og salg

Ray Nusseleins samling af teaterdukker fra mange lande og kulturer bliver vist og sat til salg i min butik, GJORT-FOLKEKUNST, fra den 1.-10. november.

Det er Rays datter, Cecilie, der har valgt, at disse mange hånd-, stang-, skygge- og tråddukker på denne måde kan komme i andres hænder.

Min butik ligger i:

Lille Strandstræde 15, 1524 København K.

Der er åbent alle hverdage fra kl. 12-18, lørdage fra kl. 10-14.

Den korte udstillingsperiode skyldes at jeg med kort varsel er blevet bedt om at genopsætte en forestilling i Norge og derfor må holde boksen lukket fra den 11.-27. november. Så udstilling og salg fortsætter i december – eller: "så længe lager haves", som det hedder på kræmmersprog.

Jeg har efter bedste evne forsøgt at tids- og stedbestede denne samling dukker, som ikke udgør nogen enhed. Så efter en del overvejelser blev Cecilie og jeg enige om at gå ud i den omvendte verden og "bevare" Rays dukkesamling ved at sprede den. Med muligheden for at nogle af disse dukker igen vil komme på scenen. Velkommen forbi.

Venlig hilsen

Cecilie Gravesen og Morten Grue

Hej alle interesserede

- og også dem, der måske ikke vidste, de var interesserede...

Nu er jeg tilbage fra Afrika, sygdom og andet ubehageligt.

Frisk igen tilbyder jeg at komme rundt med kurser i spil med dukke, mit show: "Et liv med dukker og figurer på godt og ondt" og instruktionsopgaver. Kurserne omfatter selve spillet med figurerne og ikke fremstilling af dem (holdes på dansk eller letforståeligt engelsk).

Showet egner sig til enhver forsamling, der vil opleve god underholdning med indhold. Figurerne og arbejdet med dem er udgangspunkt for funderinger over livet og dets mangfoldighed (holdes på dansk eller letforståeligt engelsk). Jeg er klar til at gå i luften fra 15. oktober 2004.

Er du interesseret, så kontakt pr. e-mail:

oleyamke2000@yahoo.com

og jeg melder tilbage på samme måde.

Er du mere til almindelige breve, så finder du min adresse nedenfor.

Og hvem er jeg så?

Det er Ole Bruun Rasmussen, der er tilbage med de varmeste hilsner, direkte fra Ghana.

Ole Bruun Rasmussen

Utterslevgaard 1, st., 4.

2400 København NV

Referat af Generalforsamling

Afholdt i Roskilde Kulturhus, 10. sept. 2004

Tilstede var: Hans Hartvich Madsen, Bjarne Sandborg, Hanne Kvint, Ida Hamre, Svend E. Kristensen, Ole Bruun Rasmussen, Pia Gredal, Sune Jørgensen, Anne Lautrop, William Frohn, Jette Lund, Knud Brodersen, Klaus Simonsen, Charlotte Bisted Olsen, Peter Jankovic.

Afbud fra: Lilo Skaarup, Janne Kjærsgaard, Jette Varn.

Formanden bød velkommen.

Pkt. 1. Valg af dirigent

Bjarne Sandborg blev foreslået og valgt.

Pkt. 2. Valg af referent

Peter Jankovic blev foreslået og valgt.

Dirigenten opfordrede de tilstedeværende medlemmer til at præsentere sig.

Efter en kort runde gav dirigenten ordet til formanden.

Pkt 3. Formandens beretning.

v. Hans Hartvich Madsen. Formanden gennemgik sin beretning punkt for punkt.

Beretningen kan læses i sin helhed – se efter referatet.

Formanden gav herunder ordet til Ida Hamre, der kort redegjorde for Animationsteaterkonferencen i januar 2004 og til Charlotte Bisted Olsen, der kort redegjorde for festivalen i Tampere, Finland, samt igen til Ida Hamre, der kort redegjorde for udgivelsen: "Learning through Animation Theatre".

Punktet Unimas Verdenskongres i Kroatien blev suppleret af Ida Hamre.

Spørgsmål til formandens beretning:

Charlotte Bisted Olsen spurgte uddybende om UNESCO i forhold til UNIMA.

William spurgte uddybende til Nakskov festivalens endeligt.

Anne Lautrop og Pia Gredal spurgte uddybende til Groupcares (nyheder via e-mail) og bestyrelsens funktion i forhold til den udsendte informationsmængde.

Hans og Sune svarede.

Hans fremførte det synspunkt at bestyrelsen videresender alle relevante mails så hurtigt som muligt.

I tilfælde af misbrug (spam mail) sagde Sune, at bestyrelsen har mulighed for at lukke for automatisk udsendelse, så alle mails skal godkendes først. Dette er ikke vurderet nødvendigt endnu, da der kun har været en enkelt spam mail.

Formandens beretning blev herefter vedtaget med 14 stemmer. 1 undlod at stemme.

Pkt. 4. Rådsmedlemmernes beretning.

Dirigenten gav ordet til internationalt rådsmedlem Ida Hamre.

Ida Hamre orienterede.

Hans indledte kort en diskussion af proceduren i forhold til valg af internationale rådsmedlemmer til kongressen.

Rådsmedlemmernes beretning blev herefter enstemmigt vedtaget

Pkt. 5. Regnskab.

Dirigenten gav ordet til Sune Aske Jørgensen. Sune gennemgik regnskabet.

Spørgsmål:

William Frohn spurgte til medlemskabet af ITI. Der var enighed om at fortsætte medlemskabet.

Herefter blev regnskabet vedtaget med 14 stemmer for. 1 undlod at stemme.

OBS! Regnskabet er vedlagt dette Nyhedsbrev som bilag!

Pkt. 6. Indkomne forslag.

Der var ingen forslag.

Pkt. 7. Bestyrelsens arbejdsprogram.

Arbejdsprogrammet kan læses i sin helhed – se efter årsberetningen.

Spørgsmål:

William Frohn: Hvordan skal punkterne under uddannelser/efteruddannelser konkret gennemføres?

Det førte til en diskussion over "det lange seje træk" problematikken. Og om at gøre opmærksom på dukketeater som familiekunstart. Jette Lund foreslår at bestyrelsen arrangerer et seminar om uddannelse. Ida Hamre henviste til konferencen i januar 2003.

Arbejdsprogrammet blev herefter enstemmigt vedtaget.

Pkt. 8. Fastsættelse af kontingent.

Der var enighed om, at kontingent forbliver uændret.

Pkt. 9. Valg af bestyrelse.

Ida Hamre, Lilo Skaarup, Hans Hartvich-Madsen blev i 2003 valgt for en fireårig periode og var ikke på valg.

Peter Jankovic og Svend E. Kristensen blev i 2003 valgt for en toårig periode og var heller ikke på valg.

Janne Kjærsgaard og Bjarne Sandborg blev i 2002 valgt for en toårig periode og var derfor på valg.

Janne Kjærsgaard havde erklæret sig villig til genvalg.

Bjarne Sandborg ønskede ikke at genopstille.

Der skulle således vælges to bestyrelsesmedlemmer.

Følgende tre kandidater havde meldt deres kandidatur til valg til bestyrelsen:

Charlotte B. Olsen

Janne Kjærsgaard

Hanne Kusk

William Frohn og Ole Bruun Rasmussen blev valgt til stemmetællere.

Resultatet af afstemningen blev:

Charlotte Bisted Olsen: 13 stemmer

Janne Kjærsgaard: 10 stemmer

Hanne Kusk: 2 stemmer

1 stemmeseddel var ugyldig.

Charlotte B. Olsen og Janne Kjærsgaard blev således valgt som bestyrelsesmedlemmer.

Bestyrelsen består herefter af:

Hans Hartvich-Madsen, Ida Hamre, Lilo Skaarup, Svend E. Kristensen, Peter Jankovic, Janne Kjærsgaard og Charlotte Bisted Olsen.

Pkt. 10. Valg af suppleanter.

Suppleanterne Charlotte Bisted Olsen, Kim Westi, Anne Nøjgård og Sune Jørgensen var alle valgt for en etårig periode i 2003 og derfor på valg.

Anne Nøjgård ønskede ikke genvalg.

Charlotte B. Olsen var trådt ind i bestyrelsen.

Kim Westi, Sune Jørgensen var villige til genvalg.

Hanne Kusk blev valgt til ny suppleant.

Suppleanter er herefter:

Sune Jørgensen, Kim Westi og Hanne Kusk.

Pkt. 11. Valg af revisor.

Revisor Karen Marie Demuth blev enstemmigt genvalgt.

Pkt. 12. Eventuelt.

Jette Lund orienterede om festivalen "Frie Fugle". Svend E. Kristensen orienterede om artikel i ASEF udgivelse.

Dirigenten takkede herefter for god ro og orden og erklærede generalforsamlingen i Dansk Unima 2004 for afsluttet.

Fra Dansk UNIMA skal lyde en hjertelig tak til Knud Brodersen og Teatret i Det Blå Hus for et flot værtskab.

Årsberetning for Dansk UNIMA

Formandens årsberetning for perioden 2003/04

UNIMA's generalforsamling har i de sidste mange år været afholdt forskellige steder i landet, og i 2004 er turen kommet til Roskilde.

Lige som sidste år har vi i år valgt at have et seminar.

Dette års seminar er ledet af Jette Lund og temaet vil være "Dukketeatrets dramaturgi".

Seminaret er en logisk følge af den udvikling, der har fundet sted i de sidste mange år inden for det moderne dukketeater. Man kan helt kort sige det på følgende måde, der er to muligheder: enten spiller man uanfægtet af det valgte spillemateriale

(dukke, scenografi m.m.) den historie, man har valgt at spille eller man lader valget af materiale få en afgørende dramaturgisk indvirkning på forestillingen.

For mig er det vigtigt og på høje tid at dette tema får sin plads i UNIMA's række af seminarer. Jeg takker Catherine Poher, der har indvilget i at deltage som konsulent, samt de mange medvirkende spillere.

Jeg håber I alle vil tage vel imod dette vigtige seminar.

Enkelte indlæg fra Ida Hamre og Charlotte Bisted Olsen er med i denne formandsberetning, og som sådan en del af den rapport, der skal stemmes om.

Formandsberetningen er mit ansvar. Hvad indholdet

i Idas og Charlottes indlæg end er så forbliver det endelige ansvar mit.

UNIMA NATIONALT:

Generelt:

Siden den sidste generalforsamling, der afholdtes På Randers Egnsteater den 26. september 2003, er der blevet afholdt følgende bestyrelsesmøder: Den 27. oktober kl. 17.00 hos Teater Lampe i København, den 9. februar kl. 19.00 hos Lilo Skaarup, ligeledes København, den 29. april hos Charlotte Bisted Olsen i Taastrup, samt den 18. august hos Refleksion i Brabrand.

For fjerde gang i træk har Dansk UNIMA modtaget støtte fra Kunststyrelsen, i lighed med de foregående gange er støtten på 50.000 kr. og det drejer sig om støtte til sæson 2004/05. Støtten bliver givet til Dansk UNIMA's internationale arbejde.

Vi har i lighed med de foregående år søgt om støtte til driften af Dansk UNIMA, men dette har vi ikke fået.

Bjarne Sandborg har valgt at holde med bestyrelsesarbejdet samt ikke mindst den højt betroede næstformandspost fra og med denne generalforsamling, men han står heldigvis for det næste nummer af nyhedsbrevet. Hermed rettes en stor og varm tak til ham for det enorme arbejde han igennem årene har lagt i denne forening, samt en meget personlig tak for det glimrende og frugtbare parløb vi har haft gennem årene. Bjarnes beslutning medfører at UNIMA's officielle adresse skifter fra Refleksion til Thy Teater.

Som jeg har nævnt i min klumme i Nyhedsbrevet, så er det ind imellem ret frustrerende at sidde i bestyrelsen i en interesseorganisation, da det ofte forekommer, at man føler, at der er meget langt ud til medlemmerne. Hvad ønsker de sig af os, hvilke nyheder kunne de tænke sig at modtage, hvilken type organisation ønsker de, hvilken type nyhedsbrev kunne de tænke sig, disse spørgsmål står hen i det uvisse. Når man så sender en nødraket af sted og kun modtager enkelte men få positive svar, så bliver frustrationen ikke mindre, men man må da så i det mindste gå ud fra, at der er en eller anden form for tilfredshed. Dette skal nu ikke afholde os fra at spørge om hvad vi vil med UNIMA, og hvad vi kan bruge denne UNESCO organisation til.

Dansk UNIMA har i de sidste år været aktiv deltager i mange forskellige større internationale projekter, bl.a. på grund af Kunstrådets tilskud. Dette rejser helt klart spørgsmålet om Dansk UNIMA's rolle i disse forskellige engagementer. Det er selvfølgelig af stor vigtighed, at UNIMA enten kan fungere som initiativtager eller som aktiv hjælper i forbindelse med diverse projekter, men hvordan begrænses ansvaret i forhold til UNIMA. For mig at se kan UNIMA udelukkende yde støtte f.eks. i form af garantibeløb eller ved køb af en ydelse, med andre ord kan Dansk UNIMA ikke komme til at stå for

selve projektet, uden at der indbygget i dette ligger en klar økonomisk afgrænsning. Jeg nævner problemet, fordi det af og til har været oppe og vende, og jeg udelukkende kan se de før nævnte

fremgangsmåder som en mulighed for at indgå i diverse projekter.

Groupcare:

Groupcare bliver i dag benyttet til videreformidling af oplysninger til medlemmerne. Det er med glæde at kunne meddele at nyhedsstrømmen er for opadgående og at der i dag er tilmeldt 45 medlemmer mod 33 for et år siden. Dette er en meget markant stigning. Endnu engang opfordrer jeg til, at medlemmer lader sig registrere samt at sørge for at nyheder bliver lagt ud på Groupcare. Hvis man ikke selv har lyst til det sidste kan nyhederne sendes enten til Sune eller undertegnede, og vi videreformidler så hurtigt vi kan.

Nyhedsbrevet:

Der er i den forløbne periode udgivet 3 nyhedsbreve: oktober, januar samt maj. I bestyrelsen har der hele tiden været en løbende evaluering af nyhedsbrevet, samt en debat om andre kommunikationsformer. I den forbindelse blev der i denne samling nedsat et udvalg, der fik frie hænder i forhold til at komme med en eller flere ideer i forhold til hvordan og hvor ofte vi skal kommunikere med omverdenen. I dette udvalg sidder Peter, Charlotte og Sven Erik. Der er blevet afholdt enkelte telefonmøder, men ellers er der ikke sket de store ting. Men i og med at Bjarne holder som redaktør, så skal og vil arbejdet i dette udvalg blive intensiveret.

Festivaler:

Jeg vil igen i år nævne de væsentlige festivaler på dansk jord:
Ulla Dengsøes Silkeborg festival, der fremover vil blive afholdt hvert andet år, og som i 2003 fandt sted fra den 13. til 16. november. Den næste bliver i 2005.
Teater på Kanten i Thy, der har lagt sig på uge 5 og afholdes hvert år. I 2004 afholdtes den fra den 25. til 30. januar, og i 2005 bliver det fra den 30. januar til og med den 4. februar.
Klaus Bergs festival i Nakskov blev afholdt fra den 26. til 28. marts, desværre var opbakningen så ringe, at Klaus har smidt håndklædet i ringen, og et godt initiativ har hermed fået dødsstødet.
Festivalen i Fredericia, der afholdes hvert andet år og ligger i samme sæson som Silkeborgfestivalen blev i år afholdt fra den 20. til den 23. marts.
Ud over det, er der de 2 store Børneteaterfestivaler (Børne- og ungdomsteaterfestivalen, i år afholdt i Silkeborg, samt Horsensfestivalen), hvor vi også er repræsenteret.

Konference på Danmarks Pædagogiske Universitet:

Se venligst bilag 1.

Animationslinien på pædagogseminariet i Thisted:

I februar måned 2004 startede Pædagogseminariet i Thisted i samarbejde med Thy Teater så endelig en animationslinie. Der var tilmeldt ca. 20 studerende. Uddannelsen kom godt fra start, og kun fremtiden

kan vise, om de forskellige drømme og ambitioner vil blive indfriet.

UNIMA INTERNATIONALT:

Efteruddannelse:

"Efteruddannelsesprojektet for unge dukketeaterfolk i Norden og Østersølandene" i Viljandi - Estland og på Odsherred Teatercenter - Danmark, september 2003.

I 2003 gennemførtes to Efteruddannelseskurser for yngre dukketeaterspillere fra Norden og landene omkring Østersøen. Projektet blev planlagt på det Nordiske møde i forbindelse med Verdenskongressen i Magdeburg 2000. På dette møde blev der nedsat en arbejdsgruppe bestående af Mansi Stycz (Fi), Karl-Erik Lindgren (S), Harry Gustavson (Est) samt Hans Hartvich-Madsen (Dk). Projektet modtog støtte fra Nordisk Kulturfond, NordScen samt byen Viljandi (Est). Udvælgelsen af elever foregik ved at samtlige nationale centre kunne udpege 2 deltagere, og i alt 8 lande valgte at blive repræsenteret. Eleverne skulle deltage i begge kursusforløb.

Hovedmålene for efteruddannelsesforløbet var følgende:

- 1) Præsentation af Dr. professor Konstanza Kawrakowa-Lorenz's (D) arbejde indenfor "tingenes teater"
- 2) Efteruddannelse af krop og stemme
- 3) Indføring i og forståelse af kulturelle forskelligheder
- 4) Etablering af netværk.

Ud over Dr. professor Konstanza Kawrakowa-Lorenz (D) underviste teaterleder Mansi Stycz (Fi), skuespiller og cand. mag. Nini Jolander (Dk) samt teaterleder Hans Hartvich-Madsen (Dk), der yderligere fungerede som tovholder for det samlede projekt.

Der henvises til den endelige rapport til belysning af bl. a. arbejdsmetoder.

[Http://www.thyeteater.dk/report2003.zip](http://www.thyeteater.dk/report2003.zip)

Tampere:

Se venligst bilag 2.

Dansk UNIMA havde peget på Teatret Rod som officiel dansk deltager ved denne festival, og Kunststyrelsen ydede støtte til teatrets rejse. Festivalen i Tampere benyttede sig af chancen til at præsentere et bredt udsnit af finsk dukke- og animationsteater. Yderligere blev der præsenteret forestillinger fra alle landene omkring Østersøen, og især det Russiske og Polske indslag har sat sine udsleltelige spor.

Mansi Stycz, der er Teatret Mukamas leder, havde valgt at udvide det traditionelle UNIMA præsident møde til at strække sig over hele 3 eftermiddage. Dette gav debatten i dette forum en ny og interessant dybde. For de, der er interesserede kan det fulde referatet fra denne debat rekvireres hos Thy Teater. I al korthed skal det her nævnes, at det blev besluttet at fortsætte efteruddannelsesaktiviteterne i Østersøområdet. Følgende personer blev vagt ind i udvalget: Mansi Stycz (F), Ruth Shmitz (D), Leino Rei (Est) og undertegnede. Leino Rei inviterede os til at afholde det første arbejds møde i Tartu i Estland i starten af august 2004.

International efteruddannelse, fortsat:

På mødet i Tartu blev følgende handlingsplan besluttet:

De 2 første år skulle gå med at undersøge behovet hos de enkelte faggrupper for efteruddannelsesinitiativer, denne fase skulle slutte med et symposium og en workshop i forbindelse med festivalen på Bornholm 2006. Den næste fase skulle så være igangsættelse af efteruddannelsesprojekter på baggrund af de i 1. del af projektet indhøstede erfaringer. Yderligere besluttedes det, at Nuku dukketeater i Tallin skulle stå for den koordinerende ansøgningsrunde i forhold til EU. Arbejdet med ansøgning er i fuld gang.

Østersøfestivalen 2006:

Som nævnt på sidste års generalforsamling arbejdes der på at afholde den XIV Internationale Dukketeater Østersøfestival på Bornholm i maj 2006. I arbejdsgruppen i forbindelse med denne festival sidder Preben Harris, Charlotte Bisted Olsen, Lilo Skaarup og undertegnede. Der er blevet afholdt ét møde og yderligere er de fysiske rammer på nuværende tidspunkt på plads. Yderligere, som det fremgår af det ovenstående, forsøges det at få festivalen til at fungere som en platform for et internationalt efteruddannelsesprojekt. Det, der på nuværende tidspunkt mangler, er det økonomiske fundament. Men med mindst hele 3 forskellige aspekter at søge ud fra og 1½ år til startskuddet skulle opgaven være overkommelig. Endelig bør det nævnes at både Svanekegården og SID på nuværende tidspunkt har meldt sig som sponsorer.

UNIMA's verdenskongres i Kroatien:

Fra den 6. til den 12. juni 2004 blev der afholdt verdenskongres og festival i Opatija og Rijeka i Kroatien. Det var den 19. UNIMA kongres og den blev afholdt efter et nyt sæt velfungerende vedtægter. Yderligere havde både værtsnationen samt Miguel Arreche, UNIMA's generalsekretær, forberedt denne Verdenskongres ned til mindste detalje, så denne del af arrangementet var en stor succes, hvorimod selve festivalen var en skuffelse. Som nævnt i sidste års formandsberetning var der mange fra eksekutivkomiteen, der ikke kunne opstille mere og en enkelt der trak sig. Dette bevirkede at ret mange nye ansigter kom ind, og af Nordisk interesse kan det nævnes at Mansi Stycz fra Finland, Knut Alfsen fra Norge samt Annette Dabs-Baucks fra Tyskland blev valgt ind. Som det sikkert vides skulle Margereta Niculescu forlade præsidentposten og det var en højtidelig situation, da dette farvel på en måde kom til at sætte et punktum for en hel æra i UNIMA. Og Margereta blev da også hyldet efter alle kunstens regler, og oven i købet har hun så efterfølgende, uden at sidde i Eksekutivkomiteen, overtaget Pres – Publikation og Kommunikation Kommissionen. Den nye formand hedder Massimo Schuster (1950), han er fra Italien men har arbejdet i Sydfrankrig i en lang årrække og han er meget klar i hovedet og udstråler energi. Miguel Arreche blev genvalgt som Generalsekretær, og det er mit håb, at de 2 herrer kan få sat mange spændende nye initiativer i gang. Livija Kroflin fra Kroatien, der har været præsident for Puppets in Education Commission blev genvalgt og er stadig præsident for denne kommission, hvor Ida er

medlem. Mansi Stycz overtog Mona Wiig's Europæiske Kommission, hvor jeg forsat er medlem. I forbindelse med Kongressen havde Dansk UNIMA støttet udgivelsen og distributionen af Ida Hamres bog "Learning Through Animation Theatre". (Se venligst bilag 3).

Denne bog blev modtaget varmt, og i det hele taget må man sige, at vi fik pæne omtaler for vores internationale arbejde, samt at vi fik blandet os i de løbende debatter.

Jeg vil nu vende mig til en oplevelse på Verdenskongressen, der for mig var af stor betydning. Vor vært, Kroatisk UNIMA, havde fremsat et forslag om, at UNIMA skulle afstå fra at udføre politiske bedømmelser samt fordømmelser (refrain from making political evaluations and judgements). Dette forslag udsprang af Delhi-forslaget, der tog afstand fra løsning af konflikter ved militærmagt. Dette forslag blev allerede (fejlagtigt) forkastet i Delhi. Kroatiens dagsordensforslag var ikke et punkt, som man så frem til at skulle i gang med at diskutere.

Der udsprang en meget vidtspændende debat, hvor rigtig mange nationer gav deres mening tilkendende. Og der blev både talt for og imod forslaget. Efter 90 minutters debat, hvor vi skulle til at stemme om forslaget, gik den Kroatiske repræsentant på talerstolen og erklærede, at de trak forslaget. Dette blev mødt med stående ovationer. Alle var pludselig meget opstemt på en positiv måde, og Massimo Schuster udtrykte det således, at han var stolt af være en del af en forening der kunne føre en så vigtig debat på en så respektfuld måde. Efter denne hændelse var stemningen de delegerede imellem mere helhjertet.

Den næste Verdenskongres kommer til at ligge i Perth i det vestlige Australien i 2008.

Bialistok, Polen:

Endelig skal det nævnes, at jeg var blevet inviteret til Bialistok som hædersgæst i forbindelse med den 2. International Festival Of Puppetry Schools. Udover præsentation og forestillinger fra et stort udvalg af skoler fra nær og fjern, dannede festivalen rammen om en meget stor afrikansk dukkeudstilling samt om et symposium om uddannelse af dukkespillere.

Afslutningsvis vil jeg sige følgende:

Mange opgaver tager andre teaterorganisationer sig af på en glimrende og professionel måde, vi formidler deres budskaber og deres oplysninger i det tempo disse oplysninger kommer til os. Men kun i Dansk UNIMA er der en direkte kontakt til det Internationale netværk af dukketeatre, og det er for mig at se det vores danske afdeling hviler på; amatører som professionelle: gå på nettet og tilslut jer Groupcare, vi får stadig flere og flere informationer, vi lægger dem ud næsten dagligt, det er denne strøm af informationer, der er dansk UNIMA og UNIMA International. God fornøjelse!

Med venlig hilsen fra formanden

Hans Hartvich-Madsen
6. september 2004

Bilag 1 – v/Ida Hamre

Den nordiske UNIMA-konference "Uddannelse i og med Animationsteater" på Danmarks Pædagogiske Universitet januar 2004.

Konferencen, som fik støtte fra Kulturministeriet og fra Nordisk Kulturfond, havde bl.a. til hensigt at formidle et møde mellem nordiske lærere, pædagoger, forskere, udøvende kunstnere - så viden, erfaringer og ideer under udvikling, kunne blive spredt og diskuteret.

Selvom en del af programmet måtte ændres i sidste øjeblik og på trods af, at en del af annonceringen slog fejl, samlede konferencen i alt ca. 80 mennesker og blev således et af UNIMAs største arrangementer. Konferencen synes at have haft en del positive virkninger, som vil blive omtalt. Det gælder også det kursus- og samarbejdsinitiativ, der bl a. udsprang af det tværfaglige møde - som konferencen også blev.

Bilag 2 v/Charlotte Bisted Olsen

Teatret Rod's deltagelse ved UNIMA's 13. Baltic Sea Countries Festival i Maj 2004.

Teatteri Mukamas, Tampere / Finland var vært for UNIMA-festivalen og som deltager var man i trykke hænder, vi følte os meget velkomne. Teatret Rod deltog med forestillingen "Tornerose", der i alt blev opført 2 gange. Ved første opførelse var den lokale skole inviteret og sammen med festivaldeltagerne fyldte de tilskuerrækkerne op i den lille teatersal. Der var en meget intens og koncentreret stemning under opførelsen, og da forestillingen var færdig, kom nogle lærer fra skolen hen og takkede, de mente at børnene havde forstået alt – selvom de ikke forstod dansk... Eleverne fra skolen nynnede "Tornerose har fødselsdag" på vej ud, og i betragtning af at de ikke kendte sangen i forvejen, må det være en kompliment. Ved 2. opførelse spillede teatret hovedsageligt for et voksent publikum, deriblandt mange kollegaer. Efter forestillingen var der snak og fotografering, så meget, at teknikkerne måtte bede tilskuerne om at gå, så de kunne gøre klar til næste forestilling. Det var både bekræftende og en stor fornøjelse at mærke hvordan teater kan nedbryde sprogbarriere og skabe en følelse af samhørighed og fællesskab. Under hele festivalen var der en generøs og åben stemning. Det betød at der blev talt meget om forestillingerne, arbejdsmetoder og arbejdsforhold. Det var meget inspirerende og Rod fik knyttet gode kontakter, som forhåbentligt kan udvikle sig i fremtiden. De deltagende lande var alle repræsenteret med professionelle grupper, så det kunstneriske niveau lå meget højt. Dog er der en synlig forskel, på de lande der har en uddannelse indenfor animationsteateret og dem der ikke har. De uddannede har større kontrol over deres virkemidler, og fortaber sig ikke i fascinationen over, at en dukke kan virke levende.

Bilag 3 v/Ida Hamre

Bogen "Learning through Animation Theatre" - et dansk UNIMA-bidrag til den internationale kongres i 2004 i Rijeka.

Bogen, som er oversat af Peter Jankovic, er et uddrag af en ret omfattende forskningsrapport, der under titlen "Tværfaglig Læring" udkom tidligere

på året på Danmarks Pædagogiske Universitet.

Projektleder: ph.d. Ida Hamre.

I rapporten dokumenteredes animationsteatrets læringspotentialer.

Den engelske bog, som UNIMA udsendte er et ekstrakt. Den modtog støtte fra Kulturministeriet og fra Nordisk Kulturfond.

På trods af sin summariske form er det Dansk UNIMAs håb, at publikationen vil kunne bidrage til forståelsen og formidlingen af teaterformens æstetiske udtryksmåder, samt at forskningsmetoder og -resultater kan inspirere andre forskere, teaterfolk og undervisere i deres udforskning af animationsteatrets kunstpædagogiske potentialer.

Arbejdsprogram for Dansk UNIMA 2004/05

Bestyrelsen vil i den kommende periode arbejde for:

En styrkelse og udvidelse af Det Internationale samarbejde

- dette gennemføres ved bl.a. at invitere repræsentanter for Unima Centrene, først og fremmest, de nordiske lande og Østersølandene til deltagelse ved den store Børneteaterfestival, samt at arrangere specielle kurser i forbindelse hermed
- ved gennemførelse af efteruddannelse på dukketeaterområdet, primært i Norden og Østersøområdet og på længere sigt i hele Europa
- ved at udvide den internationale brochure med præsentation af danske dukke- og animationsteatre og dukkemagere
- ved at prioritere det danske engagement i diverse kommissioner

Indførelse af dukketeateruddannelser og dukketeater efteruddannelser

- dette gennemføres ved at arbejde for at begrebet "dukketeater" opfattes som mere end børneteater
- ved at udbygge og opretholde kontakten til udenlandske uddannelsesinstitutioner
- ved at påvirke politikere og kulturpersonligheder
- ved afholdelse af kurser, konferencer for amatører og professionelle
- ved at hverve flere nye medlemmer

Udvikle og styrke vækstlaget indenfor dukketeaterområdet

- dette gennemføres ved at arrangere en begivenhed, hvor de unge, nyuddannede danske dukke- og animationskunstnere fra skolerne i hhv. Berlin og Norge præsenteres for kolleger og publikum
- ved at udvide den danske brochure med præsentation af nyuddannede dukkemagere og dukkeførere

Udvikle og forbedre den interne og udadvendte kommunikation

- dette gennemføres ved at udvikle og udvide UNIMA's netværk ved brug af diverse af Groupcare mm.
- ved at udvikle og forbedre hjemmeside og nyhedsbrev
- ved at holde fast i diskussionen om, hvad vi vil med Dansk UNIMA

Referat af bestyrelsesmøde

Afholdt 18. august hos Teater Refleksion, Brabrand

Tilstede var: Hans Hartvich-Madsen, Bjarne Sandborg, Lilo Skaarup, Ida Hamre, Svend E. Kristensen, Peter Jankovic, Janne Kjærsgaard, Charlotte Bisted Olsen.

Afbud fra: Sune Aske Jørgensen

1. Valg af referent og dirigent

Janne Kjærsgaard blev valgt som dirigent, Charlotte Bisted Olsen blev valgt som referent.

2. Godkendelse af referat fra sidste bestyrelsesmøde april 2004

Referatet fra sidste bestyrelsesmøde var allerede godkendt og blevet trykt i sidste udgave af nyhedsbrevet.

3. Østersøfestival på Bornholm maj 2006

Hans orienterede om Østersøfestivalen, der i år 2006 skal afholdes på Bornholm. Preben Harris havde på sidste udvalgsmøde givet indtryk af at ville sørge for de praktiske forhold, såsom kontakt til de lokale myndigheder, vandrehjem og så videre, i forbindelse med festivalen.

Hans havde på indeværende tidspunkt ikke hørt fra Preben Harris, og havde derfor ikke kendskab til hvordan forberedelserne gik. Det blev besluttet at Hans skulle tage kontakt til Preben Harris, for at få nærmere besked om, hvor langt han var kommet i forberedelserne.

4. Rijeka

Hans og Ida orienterede om Rijeka. Verdenskongressen havde været velorganiseret, der var lavet en samlet mappe med alle informationer m.m. Så alle vidste hvad der blev talt om ved møderne.

Næste verdenskongres vil foregå i Australien år 2008.

Som noget nyt var der afsat en dag til at tale om kunstarten i sig selv, der havde i den forbindelse været spændende indlæg, som både Hans og Ida vil orientere mere om.

80-90 delegerede deltog i verdenskongressen hvor der blev valgt en ny formand:

Den italienske Massimo Schuster der er bosat i Frankrig.

Hans visioner var at sætte fokus på:

- Uddannelsesinitiativer.
- Tekster på Cd-rom.
- Relationer til udviklingslandene.
- Flere konkrete forbindelser til Unesco.

- Webba – encyklopædi skal afsluttes.
- Flere kandidater til ekskursiv kommissionerne på tværs af landegrænser.

Valget af bl. a. Massimo Schuster betød et generationsskifte i UNIMAs øverste ledelse, således at gennemsnitsalderen nu er på 50 år i stedet for 70 år.

Hans, især, fremhævede en begivenhed der havde haft stor indflydelse på verdenskongressen: Kroatien havde fremlagt et forslag med udgangspunkt i krigen i Irak om at, UNIMA-afdelinger ikke kunne fremsætte politiske manifestationer mod en krig, der foregik i et andet UNIMA land. Det havde udløst en spændende og intens debat, der havde efterladt et dybt indtryk på alle deltagende lande.

Kroatien trak, efter debatten forslaget tilbage.

Antallet af kommissioner ønskes nedbragt, i stedet kom der flere til. Kommissions-rapporterne er tilgængelige på internettet på: www.unima.org

Dansk UNIMA havde opkøbt en ny bogudgivelse fra Ida Hamres hånd, "Learning through Animation Theatre" med den hensigt at uddele bogen på Verdenskongressen.

Det var en stor succes og både Hans og Ida fik mange positive tilbagemeldinger på bogen. Ida Hamre har stadigvæk bøger tilbage og interesserede kan erhverve den gennem Ida.

Ida udtrykte ærgrelse over at kommissionen "Puppets in education" ikke havde holdt møde ved verdenskongressen, nu alle var samlet, men tilsyneladende havde det ikke været muligt at finde rum, blandt alle de andre aktiviteter og møder der foregik.

Lige så velorganiseret Verdenskongressen var, ligeså kedelig skulle selve festivalen have været. Janne efterlyste at høre mere om indholdet fra selve forestillingerne der blev spillet på Festivalen, for at få indsigt i hvad der blev arbejdet med rundt omkring i verden.

Det udløste en snak om de forskellige vilkår de forskellige lande har, og om det opbrud med det gamle der nødvendigvis må ske, efter at muren er faldet, og markedskræfternes rolle i de tidligere kommunistiske lande.

Et mere dybtgående referat fra Verdenskongressen vil være at finde i formandens rapport, ved generalforsamlingen, og næste udgave af UNIMAs nyhedsbrev.

5. Generalforsamling og dramaturgiseminar i Roskilde 10 - 11 sept. 2004

Planlægningen af generalforsamlingen og det i tilknytning dertil arrangerede seminar om dukketeatrets dramaturgi skal bringes til afslutning, fordi indkaldelsen til generalforsamlingen skal ske senest d. 25. 8. 2004.

Jette Lund har stået for planlægningen af selve seminaret og har gjort et godt stykke arbejde.

Der mangler at blive samlet op på praktiske ting, såsom servering af mad under hele arrangementet, overnatnings-muligheder for de, der kommer langvejs fra og prisen for at deltage i seminaret, der er afhængig af hvad mad + kaffe komme til at koste.

Charlotte påtog sig at indhente de nødvendige informationer, som Hans, der laver selve indkaldelsen til generalforsamlingen skal bruge. Jette Lund og Charlotte kontakter opsynsmanden for de lokaler det hele skal foregå i, for at se om lokalerne er i orden, samt laver aftaler om i hvilken stand lokalerne forventes overdraget i, efter at UNIMA har benyttet sig af dem.

Janne mente, at hun kunne gennemgå det første ledige lokale, der blev tømt for deltagere, mens Charlotte og evt. Svend kunne gennemgå det sidste lokale, efter at deltagerne i animationsprojektet havde afsluttet.

Ved generalforsamlingen deltager Janne og Lilo ikke, mens Peter og Lilo ikke kan være til stede under seminaret.

Ved generalforsamlingen skal der vælges/genvælges nogle til bestyrelsen, Bjarne Sandborg trækker sig fra bestyrelsen.

Janne mente, at det var vigtigt at vurdere hvordan sammensætningen af bestyrelsen så ud. Når Bjarne forlader bestyrelsen vil der være færre udøvere af kunstarten og det er godt, hvis det er muligt at få en lige repræsentation af teoretikere og udøvere.

6. Revideret budget for 2004/2005

Budgettet for 2004/2005 blev revideret ud fra sidste års budget. Det reviderede budget skal afleveres til kunststyrelsen for at udløse indeværende sæsons støttemidler.

I det kommende år vil der ikke forekomme de samme udgifter i forbindelse med råds-medlemmernes arbejde. Det vil sige at posten "internationale møder og udvalgsarbejde" blev nedjusteret. Samtidig blev der taget hensyn til alt det nye, der sker i Norden og derfor blev der afsat flere penge til at udvikle det Nordiske samarbejde.

Temaweekenden forventes at blive billigere end sidste år og der forventes flere uforudsete udgifter, så posten "diverse" blev opjusteret.

Nordiske møder og udvalgsarbejde blev ændret fra 1.500 kr. til 5.000 kr.

Internationale møder og udvalgsarbejde blev ændret fra: 20.000 kr. til 15.000 kr.

Temaweekend blev ændret fra: 15.000 kr. til 12.000 kr.

Diverse blev ændret fra: 2.000 kr. til 6.500 kr.

At lave budgettet udløste en tilbagevendende diskussion om, hvad UNIMA skal støtte og hvordan UNIMA skal støtte aktiviteter i UNIMAs regi. UNIMA har meget få midler til rådighed og Hans påpegede, at dansk UNIMA har udstukket retningslinier, med udgangspunkt i den smalle økonomi.

7. Regnskab 2003/2004

Sune udarbejder regnskabet, som revideres af Karen Marie Demuth.

Bjarne søger for at det reviderede regnskab for 2003/2004 indsendes til kunststyrelsen.

8. Arbejdsprogram for 2004/2005

Hans efterlyste et nyt arbejdsprogram, da det nuværende ikke er blevet revideret gennemgående i de sidste par år. Han foreslog at programmet blev lavet på generalforsamlingen. Eller at generalforsamlingen overlader det til den nye bestyrelse.

Eventuelt kunne man i indkaldelsen opfordre medlemmerne til at komme med ønsker. Peter gik imod dette forslag, og bestyrelsen tog sig tid til at gennemgå et nyt arbejdsprogram.

9. Ny adresse og Nyhedsbrevet

Bjarne forlader bestyrelsen og derfor skal der findes et nyt sted, hvor UNIMA har adresse og et nyt sted hvorfra nyhedsbrevet kan blive redigeret fra.

Peter foreslog at UNIMA kunne have adresse hos Thy Teater, fordi stedet er "institutionaliseret". De mindre teatre får kun tilskud fra år til år, mens Thy Teater har en længere bevilling. Det betyder en større stabilitet og samtidig fremhævede Peter, at Thy Teater er kendt for arbejdet med dukker, især i forbindelse med Dukkemageruddannelsen. Hans indvilligede i at UNIMA fik adresse på Thy Teater.

Det blev ikke endeligt besluttet hvad der skulle ske med Nyhedsbrevet. Spørgsmålet er, hvordan et fremtidigt nyhedsbrev skal se ud. Skal det være informativt eller også rumme inspirerende artikler og flotte billeder.

Et udvalg, bestående af Peter, Svend og Charlotte har delvist undersøgt mulighederne for at udgive et teatertidsskrift. Svend havde, på baggrund af en korrespondance med Anne Helgesen overvejet mulighederne af et nordisk samarbejde. Det ligger endnu åbent.

Peter mente, at det bedste udgangspunkt for det videre arbejde med nyhedsbrevet, ville være at spørge medlemmerne hvad de havde lyst til og behov for.

10. Frie fugle

Hans hilste det nye initiativ, "Frie fugle", velkommen, og opfordrede samtidig til at man støttede dette projekt.

Repertoire Nyt:

Informationerne er baseret på teatrenes egne oplysninger.

DET LILLE TEATER
Lavendelstræde 7
1462 København K
Tlf. 33 12 27 13

"Den Rødhårede Starut"

Hvad er en ræv uden hale?

Ingen af de andre ræve havde set mage, og den klogeste af rævene mente at havde man ingen hale, ja, så var man faktisk slet ingen ræv, men snarere et menneske.

"Hmm", tænkte den rødhårede starut, "så kan jeg jo prøve lykken hos prinsessen!"

Medvirkende: Klaus Bue, Peter Oliver Hansen og Susanne Juhasz
Forfatter: Kim Fupz Aakesson
Komponist: Pete Repete
Scenograf: Poul Arne Kring
Dukkemager: Poul Arne Kring
Teknik: Det lille Teater
Instruktør: Rikke Wölck
Aldersgruppe: 4 – 8 år
Spilleperiode: 9. sept. – 31. okt. 2004

SVALEGANGEN
Rosenkrantzgade 21
8000 Århus C
Tlf. 86 13 88 66

Svalegangens Dukketeater: "Den fortryllede ø"

Shakespeares "Stormen", bearbejdet for børn. Med brug af al papirteatrets magi fortælles historien om den fordrevne Hertug Prospero på den fortryllede ø og hans kamp for at vende tilbage.

"En god, nem og anderledes vej til en klassiker for børn og voksne, ja sandelig også voksne"
John Christiansen i Jyllandsposten

Medvirkende: Stemmer: Ejnar Hans Jensen, Grete Tulinius, Patricie Homolova, Morten Nielsen, m. fl.
Instruktør: Per Brink Abrahamsen
Forfatter: Ernst Siewert efter Shakespeare
Komponist: Jean Siebelius
Scenograf: Traditionelle papirteaterdekorationer
Dukkemager: Paul Hermann Wagner
Teknik: Per Brink Abrahamsen
Aldersgruppe: Fra 7 år
Spilleperiode: 9. – 16. okt. 2004

RIDDERSALEN/JYTTE ABILDSTRØMS TEATER

Allégade 7-9
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 87 87 10

Jytte Abildstrøms Teater: "Pjaltehætte"

Pjaltehætte fik prisen "Best Original Creation" ved den Internationale Dukketeater-festival i Prag i år. Erik Olsen nomineredes til "Best Actor" og Staffan Björklund til "Best Director".

Forestillingen handler om et vordende ægtepar, hvor manden skal lære at turde være far. Kvinden må stå på hovedet og halen for at få manden til at indse, at det kan han godt finde ud af.

Gennem eventyret, Pjaltehætte". Lærer han, hvordan man kan lege med sine børn, passe på dem og elske dem – og han erkender, at uanset hvilket barn, der kommer, så er det en velsignelse.

En humoristisk og musikalsk forestilling, hvori skuespil og dukkespil forenes på usædvanlig vis.

Medvirkende: Lisbet Djernæs og Erik Olsen
Forfatter: Lisbet Djernæs
Komponist: Lars Fjeldmose
Scenograf: Enid Björklund
Dukkemager: Enid Björklund
Aldersgruppe: Fra 6 år
Spilleperiode: 9. – 16. oktober 2004

RIDDERSALEN/JYTTE ABILDSTRØMS TEATER

Allégade 7-9
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 87 87 10

Jytte Abildstrøms Teater: "Æselører"

Jytte Abildstrøms 40 års dukketeaterjubilæum fejres med bl.a. Æseløre. Nye og gamle dukker viser hvordan vi kan hente visdom og viden i gamle bøger.

BOGEN, ORDET – vil besjæle os i en forestilling som hedder "Æselører".

Op af vor bog dukker en fabel, en sang, en dans, et folkeeventyr, et sagn, en historie og vise ord.

Musik og få dukker og billeder vil underbygge den stund, vi er i bogens selskab.

Medvirkende: Jytte Abildstrøm og Steen Haakon Hansen
Forfatter: Lars Fjeldmose
Komponist: Lars I. Shiller
Scenograf: Poul Arne Kring
Dukkemagere - og gæstekunstnere: Julie Brabchuva, Celena Cavala Øbakke, Martin Øbakke, Ilona Ösz, Tina Møller
Aldersgruppe: 6-11 år
Spilleperiode: 17.-24. oktober

COMEDIEVOGLEN

Griffenfeldtsgade 7a
2200 København N
Tlf. 86 24 05 72

Teater Refleksion: "Pist!"

Teater Refleksions nyeste forestilling, inspireret af tidens ny-cirkus, præsenterer en symfoni af flotte artistnumre, poetiske optrin, rørende historier og skæve indfald.

3 dukkeførere animerer en mangfoldighed af dukker og figurer.

Der bliver ikke sagt et ord. Dukker, spillere og en scenografi der både skjuler og afslører, fortæller det hele gennem billeder, bevægelse og musik.

"Illusionen er det, der tæller i cirkus – så alt er muligt, hvis du tror på det"

"i dukkernes cirkusland kan man både "slå knude" på sig selv, stå på næse og begå sig som dansende siamesisk klovn. Det er betagende og sjovt at følge cirkusdukkernes bevægelser..."

Århus Stiftstidende

Medvirkende: Hanna Heinonen, Lars Wingård, Iisa Tähtinen
Instruktør: Bjarne Sandborg
Komponist: Max Bering
Scenograf: Mariann Aagaard, assisteret af Martha Vinsvold
Dukkemager: Mariann Aagaard, assisteret af Martha Vinsvold
Teknik: Steen Molls Rasmussen

Aldersgruppe: 4 – 10 år og voksne
Spilleperiode: 18. okt. kl. 14.30
19. okt. kl. 9.30 og 11.00
20. okt. kl. 9.30 og 11.00
21. okt. kl. 14.00 og 19.00
22. okt. kl. 9.30 og 11.00
23. okt. kl. 13.00 og 15.00

RANDERS EGNSTEATER

Mariagervej 10
8900 Randers
Tlf. 87 10 19 00

Nørregaards Teater: "Konen i muddergrøften"

En fisker der ikke tør sige sin kone imod, en kone der er begærlig og ønsker mere og mere, en flynder der opfylder flere og flere ønsker. En fri bearbejdning af Bdr. Grimms kendte eventyr. En animationsforestilling med musik og skuespil og et resultat af vores samarbejde med Figurenteater Wilde & Vogel.

Medvirkende: Anne Gerd Sindballe, Lars Ottosen, Hans Nørregaard
Instruktør: Michael Vogel
Forfatter: Grimm og holdet
Komponist: Charlotte Wilde
Scenograf: Michael Vogel, Hans Nørregaard
Dukkemager: Michael Vogel
Aldersgruppe: 4 – 9 år
Spilleperiode: 31. okt. – 4 nov. 2004

GRUPPE 38

**Mejlgade 55 - baghuset
8000 Århus C
Tlf. 86 13 53 11**

Gruppe 38: "En lille sonate"

"Nej, Rødhætte, du ved udmærket, mor ikke har tid til at gå med. Gulvet fejer jo ikke sig selv, vel? Nu må du være en stor pige og gå alene ud til bedstemor".

Rødhætte, udsat for humor og vildskab og med den alvor, der ligger i at være ganske lille og skulle kunne mere end man kan.

"En lille sonate" blev nomineret til Årets Reumert 2001, og er blevet vist i Canada, Finland, Skotland og Japan.

Kom ind og se en forrygende sjov version af en gammel klassiker.

"Et lille festfyrværkeri, der frydefuldt lader op og eksploderer i et skønt brag. Både børn og voksne skrider af fryd"

Århus Stiftstidende

Medvirkende:

Bodil Alling
Christian Glahn
Søren Søndberg

Instruktører:

Bodil Alling
Ole Sørensen

Komponist:

Søren Søndberg

Scenograf:

Claus Helbo

Aldersgruppe:

Fra 6 år / Skoler: 0.-5. kl.

Spilleperiode:

27. okt. kl. 14
28. okt. kl. 10 & 17
29. okt. kl. 10

DET LILLE TEATER

**Lavendelstræde 7
1462 København K
Tlf. 33 12 27 13**

"Historiefortælleren"

Julehistorier, fortalt af Søren Hauch-Fausbøll.

Det lille Teater danner rammen om historiefortælleren, som sidder dybt begravet i sin store lænestol, klar til at fortælle en god historie. Når lyset dæmpes og historien rigtig tager fart, kan han dog ikke længere sidde stille, men må op på de skrå brædder, hvor historier af bl. a. H. C. Andersen visualiseres med poesi og komik. Søren Hauch-Fausbøll fortæller flere historier, hvoraf nogle har en liflig duft af jul.

Medvirkende: Søren Hauch-Fausbøll

Aldersgruppe: Familieforestilling, fra 3-6 år

TEATER REFFLEKSION

**Sintrupvej 11a
8220 Brabrand
Tlf. 86 24 05 72**

Teater MY: "Lille Py"

En lille dreng, 2 år gammel, bøjer hovedet, ser ned og betragter sig selv. Efter et stykke tid konstaterer han eftertænksomt og med en blanding af fryd og undren i sin lille stemme:

"Det er MIG, der er inde i bukserne".

Et kendetegn for vi mennesker er evnen til eftertanke, evnen til at filosofere over os selv og hinanden, og over verden omkring os – himlen, jorden og alt derimellem.

Vi søger efter sammenhænge. Vi undres og prøver at forstå.

Det er en evne, som også små mennesker er i besiddelse af.

"Lille Py" er en poetisk billedfantasi om livets gave. En teaterforestilling for de mindste med humor og genkendelsens glæde.

En hyldest til det lille liv i det store univers.

Medvirkende:

Mette Rosleff
Giacomo Ravicchio
Rosleff/Ravicchio
Martin Vognsen
Annika Nilsson
Mariann Aagaard

Instruktør:

Forfatter:

Komponist:

Scenograf:

Dukkemager:

Aldersgruppe:

2 - 4 år

Spilleperiode:

2. - 5. nov. kl. 10.00
6. - 7. nov. kl. 15.0
9. - 11. nov. kl. 10.00

SVALEGANGEN

**Rosenkrantzgade 21
8000 Århus C
Tlf. 86 13 88 66**

Svalegangens Dukketeater: "Nøddebo Præstegård"

Den klassiske juleforestilling.

Medvirkende:

Stemmer: Dansk Dukketeaterforening

Instruktør:

Per Brink Abrahamsen

Forfatter:

Erik Nerløe efter Elith
Reumert/Henrik Scharling

Scenograf:

Erik Nerløe

Dukkemager:

Gitte Baastrup

Aldersgruppe:

Fra 7 år

Spilleperiode:

27. nov. - 11. dec 2004

GRUPPE 38

**Mejlgade 55 - baghuset
8000 Århus C
Tlf. 86 13 53 11**

Gruppe 38: "Den lille pige med svovlstikkerne"

Ak! En lille svovlstik kunne gøre godt ... turde hun bare trække en enkelt ud af bundtet og stryge den mod væggen ... turde hun bare ...

Den lille pige med svovlstikkerne er ikke blot en sørgelig historie, men et glædesbudskab, fuld af tro, håb og kærlighed. Et eventyr! Og eventyr er liv, og livet skal leves ... lykkeligt. RITCH!

Et ægte jule-eventyr fra Gruppe 38. Kom og se den prisvindende forestilling, der blev tildelt en Reumert i 2003, som Årets Børneteaterforestilling.

"Gid, jeg kunne invitere hele verden ind at se Gruppe 38's "Den Lille Pige med Svovlstikkerne". For den er ren magi ... Åndeløs smuk, fyldt med glæde og evne til dybde".

Århus Stiftstidende

Medvirkende: Bodil Alling, Jakob Kirkegaard, Søren Søndberg
Instruktør: Catherine Poher
Forfatter: H. C. Andersen & Gruppe 38
Komponist: Søren Søndberg
Scenograf: Philippe LeFêbvre
Konsulent: Paolo Cardona

Aldersgruppe: Fra 7 år / Skoler: 1.-5. kl.
Spilleperiode: 30. nov. – 18. dec. 2004
Tirsdays kl. 10
Onsdays kl. 10 & 14
Torsdays + fredays kl. 10
Lørdays kl. 14

ENTRÉ SCENEN

**Grønnegade 93d
8000 Århus C
Tlf. 86 19 00 79**

Stuffed Puppet Theatre: "Schicklgruber"

Et mørkt og støvet rum i Førerbunkeren, loftet er ved at falde ind under trykket af bombardementerne, de sovjetiske soldater står allerede i forstæderne. Vi befinder os i Berlin, den 20. april 1945. Det er Hitlers fødselsdag, men det er ikke helt nemt at skabe den rette fødselsdagsstemning!

Hitlers personlige tjener bryder sammen, da han må fortælle sin elskede Führer, at køkkenet er løbet tør for... gulerødder! Og Goebbels' lille Helmut har tiltagende mareridt og hans ubesvarede spørgsmål varslers altings ende. Helmut og hans 5 øvrige søskende står på rad og række, med vidt åbne øjne og munde, klædt i uskyldsrent hvidt, næsten allerede engle.

Stuffed Puppet Theatre's "Schicklgruber, alias Adolf Hitler" balancerer på fascinerende vis mellem tragedien og det komiske, mellem den verdenshistoriske begivenhed og dagligdagens banaliteter.

Stuffed Puppet Theatre's Neville Tranter viser endnu engang sit store format, med denne forestilling om det umulige emne!!

Forestillingen er på engelsk.

Gæstespillet er arrangeret i et samarbejde mellem Entré Scenen og Teater Refleksion.

Medvirkende: Neville Tranter
Forfatter: Jan Veldman
Instruktør: Theo Franz
Komponist: Ferdinand Bakker & Kim Haworth
Scenografi: Martin Mulder
Dukkemager: Neville Tranter
Lysdesign: Desiree van Gelderen

Aldersgruppe: Voksne
Spilleperiode: 2. dec. kl. 20.00
3. dec. kl. 20.00
2. dec. kl. 17.00

DET LILLE TEATER

Lavendelstræde 7
1462 København K
Tlf. 33 12 27 13

"Sådan en bamse er jeg"

af Thomas Winding.

Vi byder atter indenfor i Thomas Windings forunderlige verden, hvor vi følger en lille, uforfærdet bamse på sin rejse ud i verden. Når et venskab er ved at bryde, må man som lille trofast bamse gå til det yderste for at redde det. Heldigvis findes lykken ofte tættere på, end vi og bamsen aner.

Thomas Winding sætter med lune og humor fokus på det lille individs ukuelighed, behov for kærlighed og mod til at være sig selv.

Medvirkende: Bo Carlsson, Susanne Storm og Charlotte Ravn

Instruktør: Thomas Winding

Forfatter: Thomas Winding

Komponist: Jan Rørdam

Scenograf: Julie Kyhl

Dukkemager: Poul Arne Kring

Aldersgruppe: Familieforestilling, fra 2-4 år

Spilleperiode: 18. jan. - 29. april 2005

Man-fred.: 9.30 og 10.45

Sønd.: 14.00 og 15.00

GRUPPE 38

Mejlgade 55 - baghuset
8000 Århus C
Tlf. 86 13 53 11

Teater Refleksion: "Prinsen og tjeneren"

Genopsætning af den Reumert nominerede forestilling fra 2001, med ny, original musik.

En forestilling om venskab og udvikling, om at rejse ud og komme hjem igen.

Fortalt med masser af ordløs humor, af udtryksfulde dukker, i en enkel scenografi.

"morsomme hænder med masser af mening", "Så opmuntrende opfindsomhed, så fin en præcision og så stor en sans for fortælling"

Århus Stiftstidende

"enkelthedens sublime udtryk".

Folkeskolen

Medvirkende: Hanna Heinonen, Lars Wingård

Instruktør: Bjarne Sandborg

Forfatter: Bjarne Sandborg, Hanne Sørensen, Bjarne Kalhøj, frit efter Thomas Winding

Komponist: Max Bering

Scenograf: Mariann Aagaard

Dukkemager: Mariann Aagaard

Teknik: Steen Molls Rasmussen

Aldersgruppe: 4 - 10 år og voksne

Spilleperiode: 15. og 16. jan. kl. 15.00

18. og 19. jan. kl. 9.30 og 11.00

20. jan. kl. 9.30 og 19.00

21. jan. kl. 9.30

GRUPPE 38

Mejlgade 55 - baghuset
8000 Århus C
Tlf. 86 13 53 11

Gruppe 38: "Hans og Grethe"

"Hør nu godt efter!

I morgen tidlig fører vi børnene ind i skoven, der hvor den er tykkest. Vi tænder et bål, giver dem hvert et stykke brød, og så går vi til vores arbejde og lader børnene blive alene tilbage. Børnene kan ikke selv finde hjem, og så er vi fri for dem!"

En barsk historie om Hans og Grethes møde med et vidunderligt pandekagehus... og en dødsenfarlig heks.

Gruppe 38's gyser-klassiker har turneret verden rundt fra Nord-Norge til Kroatien, Irland, Canada og Australien.

Nu får århusianerne atter chancen - grib den!

"Gysende grum og betagende smuk eventyrfortælling. En lysende teatergalakse. Den er et lille klogt og skønt sus af de sjældne. Prøv det."
Århus Stiftstidende

"Hans og Grete er ren magi. Det er så betagende et trylleri. Den gamle klassiker vokser langt ud over scenekanten og ind i vore hjerter."

Berlingske Tidende

Medvirkende: Bodil Alling
Søren Søndberg

Instruktører: Hans Rønne

Komponist: Søren Søndberg

Scenograf: Gitte Baastrup

Aldersgruppe: Fra 6 år /Skoler: 2.-6. kl.

Spilleperiode: 2. - 12. februar 2005

Onsdage kl. 10 & 14

Torsdage + fredage kl. 10

Lørdage kl. 14

SVALEGANGEN

Rosenkrantzgade 21
8000 Århus C
Tlf. 86 13 88 66

Svalegangens Dukketeater: "Alladin"

En moderne version af historien i klassisk udstyr.

Medvirkende: Scheherazade: Kirsten Kolstrup

Instruktør: Per Brink Abrahamsen

Forfatter: Arrangeret efter Oehlschläger

Komponist: Sebastian

Scenograf: Alfred Jacobsens danske

Teaterdekorationer

Aldersgruppe: Fra 7 år

Spilleperiode: 12. - 19. feb. 2005

Medlemsliste

Medlemmer af Dansk Unima – Oktober 2004

Per Brink Abrahamsen
Svalegangens Dukketeater
Bogfinkevej 13, st. th.
8210 Århus V

Gunhild Als
Tramaliat & Co.
Kjeldsgårdsvej 6, 4. h.
2500 Valby

Karin Andersen
Hjørring Seminarium
Skolevangen 45
9800 Hjørring

John Andreassen
Vestervang 23, 1. h.
8000 Århus C

Marianne Arnfred
Brunmosevej 43
8963 Auning

Merete Bayati
Taastrup Bibliotek
Selsmosevej 2
2630 Taastrup

Joan M. Bentsen
Lipkesgade 20, 4. th.
2100 København Ø

Max Bering
Mølbjergvej 1, Handrup
8400 Ebeltoft

Barbara Borchorst
Niels Ebbesensgade 3, 2.
9000 Ålborg

**Kristina Simowytte
Christensen**
Christianevej 69, 1. h.
2860 Søborg

**Sissel Romme
Christensen**
Oehlenschlägergade 16,
4. h.
1663 København V

Louise R. B. Danckert
h/f NOKKEN
Hovedgaden 15 A
2300 København S

**Dansk ITI og
Teaterunion**
Vesterbrogade 95,
Annekset
1620 København V

Adrienne Agnew
Larsgaards Mark 32,
Ajstrup
9381 Sulsted

Jill Amelung
Randersvej 47 A
8680 Ry

Dorte Andersen-Høyer
Dukketeatret Opspin
Vanddamsvej 1 A
3520 Farum

Marianne Andreassen
Bedegadevej 46 C
3770 Allinge

Stine Arnfred
Trongårdsskolen
Trongårdsvej 50
2800 Lyngby

Frans Bendix
Bakken 9
4300 Holbæk

Klaus Berg
HerBergs Bordteater
Plovvej 2
4772 Langebæk

Hanne Berndt
Dukketeatret Tusindfryd
Dorphs Allé 26
2630 Taastrup

Teatret Carte Blanche
Rødevej 3, 1.
8800 Viborg

**Maria Fischer
Christensen**
Oddervej 118
8660 Skanderborg

Kim Clausen
Skjern-Egvad Museum
Bundsbackvej 25
6900 Skjern

Morten Danckert
Det Ripensiske
Teaterselskab
Albert Skeels Gade 7
6760 Ribe

Karen Marie Demuth
Åsen 2
8543 Hornslet

Thorkild Demuth
Randerupvej 116, Mjolden
6780 Skærbæk

Teatret i Det Blå Hus
Bredgade 9
4000 Roskilde

Inger Diemer
Blok F-78, Brumleby
2100 København Ø

Kim Ekstrøm
Lillebælt Dukketeater-
forening
Skovvej 161
7000 Fredericia

Karen Espersen
Dukketeatret Mælkebøtten
Uglekær 176
6200 Aabenraa

Kurt Flemming
Bakkens Pjerrot
Slangerupgade 81, 1.
3400 Hillerød

Nanina Freud-Magnus
Århusgade 31, 1. h.
2100 København Ø

Kulturhuset Fyrtøjet
Hans Jensen Str. 21
5000 Odense

Pia Gredal
Jagtvej 50, st. tv.
5000 Odense C

Egnsteatret Gruppe 38
Mejlgade 55 - baghuset
8000 Århus C

Dorte Hammeleff
Solbakken 1
5260 Odense S

Bente Alice Hansen
Strandvænget 5
4733 Tappernøje

Preben Harris
Svanekegården
Borgm. Schneidersvej 106
2840 Holte

Rita Helbo
Skørping Marionetteater
Nyvej 10
9520 Skørping

Sille Heltoft
Langelandsgade 9, st. v.
8000 Århus C

Ulla Dingsøe
Silkeborg Børnebibliotek
Hostrupsgade 41 A
8600 Silkeborg

Det Lille Teater
Lavendelstræde 7
1462 København K

Ole Egsgaard
Jyllingevej 48, 2.
2720 Vanløse

Gertrud Exner
Favrgårdsvej 182, Ondrup
8300 Odder

Børneteateret Filuren
Musikhuset Aarhus
Thomas Jensen Allé 4
8000 Århus C

Barbara Freud-Magnus
Kongedybsalle 12
2300 København S

William Frohn
Groteatret
Hasejevej 12, Meløse
3320 Skævinge

Malene Graversen
Eghøjvej 31
8250 Egå

Morten Grue
Rømersgade 7, 4. h.
1362 København K

Sven Haarder
Dukketeatret SVANTEVIT
Vestergade 20
5300 Kerteminde

Ida Hamre
Biskop Monradsvej 29
2830 Virum

Kirsten Hansen
Erantisvej 12
4600 Køge

Annie Hedvard
Prinsessegade 52, 1. v.
1422 København K

Charlotte Helles
Ordrup Jagtvej 6, st. h.
2920 Charlottenlund

Bjarne Hermansen
Danmarks Radio TV-P
Århus
Margrethelundvej 18
8550 Ryomgård

Ellen Kristine Højer
Vollerupvej 79, E. M.
9760 Vrå

Bent Jacobsen
Kr. Zartmanns Plads 80 h.
2000 Frederiksberg

Kirsten Rafn Jans
Fanøgade 1, 4. h.
2100 København Ø

Lisbeth Jensen
Chr. Wærumsgade 10, st.v.
8000 Århus C

Line Palle Jørgensen
Skårup Statsseminarium
Skårup Vinkelvej 11
5881 Skårup

Lene Juul
H. C. Ørstedsvvej 63, st.
1879 Frederiksberg C

Janne Kjærsgaard
Heksen, Børne- og
dukketeaterværksted
Hillerødgade 85, st.
2200 København N

Svend Erik Kristensen
Mediet og Masken
Nordbanegade 26, 1. h.
2200 København N

Sofie Krog
Johns Ford Service
Prøvestensbroen 5
2300 København S

**Institut for
Kulturhistorie**
Bibliotek for
Teatervidenskab
Stig Jarl
Njalsgade 80
2300 København S

Hanne Kvint
Fåborgvej 32, Himmelev
4000 Roskilde

Bodil Larsen
Nyhåbsvej 3, Hørдум
7752 Snedsted

Limfjordsteatret
Grønnegadde 10 C
7900 Nykøbing M

Joan Præst Linde
Kallerupvej 132
4400 Kalundborg

Anne Stubbe Horn
Osterlùkken 31
D-24955 Harrislee
Tyskland

Tom Frede Jacobsen
Gøgeungen
Eriksvej 21
4930 Maribo

Astrid Kjær Jensen
Metáfora
Papin 29
E – 08028 Barcelona
Spanien

Anne Helene Jerg
Bramslykkevej 53, 2. th.
2500 Valby

Sune Aske Jørgensen
Thorsagervej 42
Udsholt Strand
3230 Græsted

Kimbri
Karlslundvej 26
8330 Beder

Anne Marie Kristensen
Hovedgaden 38 C, 2.
3460 Birkerød

Ann Kristoffersen
Læssøegade 4, st. h.
5000 Odense

Nanna Krøyer
Baggesensgade 5, 4. h.
2200 København N

Hanne Kusk
Lerpyttervej 43
7700 Thisted

Teatret Lampe
Nørrebrogade 5 C, 2.
2200 København N

Anne Lautrop
Rødmostevvej 139
6052 Viuf

Kirsten Victoria Lind
Degnemose Allé 47
2700 Brønshøj

Jette Lund
Engsvinget 27
2400 København NV

**Stine Lundgaard
Nielsen**
Central school of Speech
and Drama (MA Puppetry)
18 Western Lane
SW 12 8JS Balham
England

Berit Rosander Madsen
Løkkensvej 81
9800 Hjørring

Claus Bunde Mandøe
Nørre Farimagsg. 33, 4. h.
1364 København K

Jens Mogensen
Værebrovej 48, 0.1
2880 Bagsværd

Alexander Moukhai
Teatret på hjul
Willemoesgade 91, 4. v.
2100 København Ø

Karina Nielsen
Teater AstaBasta
Holsteinsgade 29 A, 1. v.
2100 København Ø

Hans Nørregaard
Nørregaards Teater
Villadsgade 8 A
8400 Ebeltøft

Bente Olesen
Vinkelvej 1
8240 Risskov

Iben Østerbye
Skovbyparken 55, Skovby
8464 Galten

Susanne Patin
Engskovbakken 33
8541 Skødstrup

Mette Laine Rasmussen
Stormovej 64
N-7374 Røros
Norge

Rikke Roesen
Solsikkehaven 5
9650 Ringkøbing

Bodil L. Rytz
Guldlok Dukketeater
Willemoesgade 2
8200 Århus N

Bjarne Sandborg
Teater Refleksion
Sintrupvej 11 A
8220 Brabrand

Biba Schwoon
Galgebakken Sdr. 1/1 B
2620 Albertslund

**Teaterværkstedet
Madam Bach**
Skellergårdsvej 2, Torrilid
8300 Odder

Rosa Madsen
Adolph Steens Allé 4, 4.
1971 Frederiksberg C

Dietger Martus
Uthvej 52
8700 Horsens

Ilse Møller
Lindevangen 97
2830 Virum

Eva Myhre
Kappelskovvej 10
3400 Hillerød

Annika Nielsson
Baggesensgade 5, 3. v.
2200 København N

Birte Norst
Marionetteatret i Kgs. Have
Wilh. Marstrandsgade 2 B
2100 København Ø

Charlotte Bisted Olsen
Hegnstoften 12
2630 Taastrup

Frances Østerfelt
Vesterbrogade 72, 3.
1620 København V

Dukketeatret Pin Pon
Postboks 38
8355 Solbjerg

Charlotte Elm Ravn
Dronningensgade 18, 1. v.
1420 København K

Mette Rosleff
Teater My
Mejlgade 88
8000 Århus C

Karen Sandager
Debelvej 32
6753 Agerbæk

Helene Sandegård
Fanefjord Kirkevej 58
4792 Askeby
Møn

Marianne Sivholm
Skoleloden 9
2680 Solrød Str.

Lilo Skaarup
Strandgade 26, 3.
1401 København K

**Børnekulturhuset
Sokkelundlille**
Utterslevtorv 9
2400 København NV

Lene Stein
Dilhøj 2, Tågerup
4000 Roskilde

Laila Storm
Sveavej 11
8240 Risskov

Odin Teatret
Nordisk Teater
Laboratorium
Postboks 1283
7500 Holstebro

Teater 83
Knudstrupvej 20,
Kongstrup
8870 Langå

Theatret Thalias Tjenere
Officersbygningen
Vester Allé 3 C
8000 Århus C

Ida Marie Tjalve
105 Maidstone Road
Bounds Green
N11 2JS, London
England

**Musikteatret
Undergrunden**
Åkandevej 20
3500 Værløse

Det lille verdens teater
Kvædevej 23
2830 Virum

Else Wellendorf
Grenåvej 705
8541 Skødstrup

Katrine Karlsen
Eskildsgade 60, 4. h.
1657 København V

Gitte Sloth
Bygaden 34, Fejrup
8420 Knebel

Hanne Sørensen
Bülowsgade 53, 3.
8000 Århus C

Mette Steiner
Tinggaarden 50, v.
4681 Herfølge

Jytte Abildstrøms Teater
Allégade 7-9
2000 Frederiksberg

Thy Teater
Fyrvej 104
7730 Hanstholm

Annebeth Tengbjerg
Glahns Allé 43, st.
2000 Frederiksberg

Eske Thøgersen
Elmevej 4 A, 1. mf.
8900 Randers

Hanne Trolle
Teatret Månegøgl
Bådsmadsstræde 8
1407 København K

Jette Varn
Kulturnet
Præstelængen 5, 1. v.
2400 København NV

Jeanne Vilhelmsen
Fuglsangpark 133
3520 Farum

Kim Westi
Svanen
Vesterbro 44, 2. h.
5000 Odense C.